

ဝဋ္ဋုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ပုဒ္ဒတာသာ

ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်

ဟောကြားသည်

ပုဒ္ဒအာစရ်တို အိပ္ပိုရို

၀၅-၄-၂၀၀၃ တွင် ဟောကြားသည်

www.aryathansa.edu.bn

ကျပြီတို့ဘုရားက
သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့
အယ မယဘူး။
သေပြီး နောက် မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့
အယ မယဘူးလို့
အပွင့်လင်းဆုံး အပီပြင်ဆုံး
အထပ်ထပ် ပြောခဲ့တာ။
ဘာဖြစ်လို့ မယတာတုန်း ဘုရား။
နမ္မူသံဟီ တံ
တရားနဲ့ မဆိုင်ဘူးကွတဲ့။
နအတ္တ သံဟီတံ
အကျိုးစီးပွားနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူးကွာ၊
နအာဒိ ဗြဟ္မစရိယံ
အကျင့်ရဲ့ အဓိကလေးတောင်မှလည်း
မဟုတ်ဘူးကွတဲ့.....

ဗုဒ္ဓအစစ်ကို သိဖို့လို

ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် အရှင်ဉာဏ

၁၅-၄-၂၀၀၃ တွင် ဟောကြားသည့်တရား

ဒီနေ့ကတော့ ၂၀၀၃ ခုနှစ် ဧပရယ် လရဲ့(၁၅) ရက်နေ့ ဖြစ်ပါတယ် နော်။ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့ ဖြစ်သွားပြီပေါ့နော်။ မန္တလေးရဲ့ သင်္ကြန်ပရိသတ်ကို ဦးဇင်းတို့ တရားဓမ္မပြောဆိုရတဲ့ ဒီတရားပွဲလေးပေါ့။ ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာကို ယုံကြည်တယ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာကို ချဉ်းကပ်တယ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာ အတိုင်း ကျင့်သုံးကြမယ်လို့ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြုတာလေးကတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့က ချပေးလို့ ရှေ့မှာတင် အဲလိုမျိုးစိတ်ထားတာမရှိကြပဲ တကယ်ပဲ ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မ သစ္စာကို တို့ယုံကြည်တယ်ဆိုတဲ့အဖြစ်မျိုး ရောက်အောင်လည်းပဲ နည်းနည်း ပွားများပေးကြပါလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာကို တို့ချဉ်းကပ်တယ် လို့ဆိုတာ ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာက တို့ကိုဘယ်လိုညွှန်းသလဲ ဘယ်လိုညွှန်ပြနေ သလဲ၊ ဘယ်ဆီကို တို့ကိုခေါ်သွားနေသလဲ အဲဒါလေးကိုလည်းပဲ ပွားများပေးကြ ပါလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။

အဲဒီလိုပဲ ပစ္စုပ္ပန်ကံ ဓမ္မသစ္စာအတိုင်း ကျင့်သုံးပါမည် ဆိုတဲ့အတိုင်း ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာက ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုလမ်းညွှန်နေပြီလို့သိပြီဆိုရင် ကိုယ်ရဲ့ ကိုယ်လှုပ်ရှားမှု၊ နှုတ်လှုပ်ရှားမှု၊ စိတ်လှုပ်ရှားမှု အပိုင်းဆိုင်ရာတွေကို လက်လွတ် စပါယ် ဘယ်သူမှအထိန်းမရှိ အကျောင်းမရှိဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ ကိုယ်လုပ်ချင်တာကို လုပ်လိုက်တာမျိုး ကိုယ်ပြောချင်တာကိုပြောလိုက်တာမျိုး၊ ကိုယ်ရဲ့ မျက်နှာနေ မျက်နှာထားဆိုတဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားကို ထားချင်သလိုထားလိုက်တာမျိုး လက် လွတ်စပယ်မထားပဲနဲ့ ငါဟာစည်းရှိရှိ ကမ်းရှိရှိနဲ့နေတဲ့သူ ဒီလိုမျိုးလေးပြော ရမှာပေါ့။ အဲ. . မင်းကဘာစည်းကမ်းနဲ့ နေတာတုန်းဆို ငါ ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာ စည်းကမ်းနဲ့ နေတာပစ္စုပ္ပန်ကံ ဓမ္မသစ္စာနဲ့ညီညွတ်အောင် ငါ့ကိုယ်ကိုနေတာ ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာက လမ်းညွှန်တဲ့အတိုင်းပဲ ငါ့ကိုယ်နှုတ်နှလုံးလှုပ်ရှားမှုတွေ လှုပ်ရှားတာလို့ ဒီလိုပြောနိုင်တဲ့အဖြစ်ရောက်အောင် ပစ္စုပ္ပန်ကံ ဓမ္မသစ္စာကို ကျင့်သုံးကြပါလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။

အဲ့ဒီတော့နော် လူဆိုတာဟာ နွားတွေတို့၊ သိုးတွေတို့၊ ဆိတ်တွေတို့၊ လိုပဲ နွားတွေတို့၊ သိုးတွေတို့၊ ဆိတ်တွေတို့ဆိုတာ သူ့အုပ်လိုက်ကြီးနေတဲ့ အခါမှာ တကယ်လို့ နွားကျောင်းသားမပါဘူး၊ သိုးကျောင်းသားမပါဘူး၊ ဆိတ်ကျောင်းသားမပါဘူးဆိုလို့ရှိရင် အုပ်ကွဲသွားမှာပေါ့။ အုပ်ကွဲသွားပြီဆိုတော့လည်း ဆိတ်တစ်ကောင်တည်း ဖြစ်ပြီးသကာလ အလုပ်မဖြစ်ဘူး ဖြစ်မှာပေါ့နော်။ လူဆိုတဲ့သူကတော့ အုပ်ကွဲရင် သိုးတွေ၊ နွားတွေ၊ ဆိတ်တွေထက် များတောင် အလုပ်ကို မဖြစ်ဘူးလို့ ပြောရမှာနော်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုရင် နွားတွေကို ကျောင်းထားလိုက်လို့ရှိရင် အုပ်ကွဲသွားလည်း ဒီနွားက သူ့ပါးစပ်နဲ့ပဲ သူစားရမှာပဲ၊ အုပ်ထဲနေလည်း ဒီနွားက သူ့ပါးစပ်နဲ့ပဲသူစားရမှာ၊ တစ်ကောင့်တစ်ကောင် ဘာမှ လုပ်ကျွေးနေတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောစို့။

နွားအုပ်ကွဲရင် နည်းနည်းသက်သာသေးတယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ သိုးတို့ ဆိတ်တို့လည်း ဒီနည်းလည်းကောင်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့်လို့ ရန်သူကိုရင်ဆိုင်ကြပြီလို့ဆိုတဲ့အခါမှာတော့ နွားတွေလည်း စုပြုံပြီးတော့ ရင်ဆိုင်တတ်တဲ့ အလေ့အထရှိတာ ခင်ဗျားတို့ထဲကနေပြီးတော့ လူတွေဟာသိကောင်းတော့ သိကြလိမ့်မယ်၊ သိကောင်းမှလည်း သိကြလိမ့်မယ်ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ထားရင်တော့ သိချင်မှသိမယ်ဗျ။ ဘာလို့တုန်းဆို ကိုယ်ရဲ့နေရပ် နေရာအနီးအပါးတွေမှာလည်း ကျားတို့လို ဝံပလွေတို့လို သူတို့ကို ကိုက်သတ် ဖျက်စီးတတ်တဲ့ အကောင်ပလောင်ကလည်း ခပ်နည်းနည်းဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့သိချင်မှ သိမယ်။ တောတွေထဲ ရောက်သွားရင်ကတော့ ကျားတို့ ဝံပလွေတို့ဆိုတာတွေကလည်း ဒီနွားတို့ သိုးတို့ကိုဆွဲတာပေါ့။ အဲဒီလိုမျိုးလို ဆွဲတာဆိုတော့ သူတို့တော့မှာ အုပ်လိုက်နေမှ ချမ်းသာတာဗျ။

အဲ. . သားငယ်ဖြစ်တဲ့ သားကောင်လေးတွေ ခလယ်ခေါင်မှာ ထားပြီးတော့ မိခင်နွားတွေ ဖခင်နွားတွေက ဘေးမှာမျက်နှာတွေလှည့်ပြီးတော့ ဖင်ချင်းပေးပြီးတော့ပေါ့လေ နွားတွေက အဲဒီလိုမျိုးလို ရင်ဆိုင်တာဗျ။ ဒါခင်ဗျားတို့က တောထဲအုံ့ထဲရောက်ဖူးတာ မဟုတ်တော့ သိကောင်းမှလည်းသိမယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲ့လိုဖြစ်တဲ့အတွက် နွားတွေတို့ ဆိတ်တွေတို့ သိုးတွေတို့ဆိုတာ အုပ်နဲ့ နေကြတာဗျ။ အဲ တကယ်လို့ အုပ်မရှိဘူးဆိုရင်တောင်မှ သူတို့ကတော့ သိပ်ကိစ္စမရှိဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။ သူတို့ဆီမှာလည်း သိပ်ဘေးအန္တရာယ်မရှိဘူး။

လူတွေကတော့ အဲလိုများ ကွဲသွားမယ်ဆိုရင် လူကအများကြီးဒုက္ခရောက်မယ်။ အဲဒီလိုမကွဲလို့ လူအုပ်ကြီးထဲမှာ နေနေရတယ် သူတို့နဲ့ကိုယ်တို့နဲ့ တသားတည်း ဖြစ်မနေဘူးဆိုရင်လည်း၊ အဲဒါကတော့ လူပင်လယ်ထဲမှာ နစ်တယ်ဆိုတဲ့ အတိုင်း လူအုပ်ထဲမှာနေရပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုဒဏ်ကိုခံရပြန်သေးတော့ အဲဒါကလည်းပဲ ကိုယ်က မသိတတ်လို့ရှိရင် သိပ်မသိသေးဘူးကွယ့်။ သိတတ်ရင်တော့ ဟာဟုတ်ပါလားလို့ဆိုတာမျိုးလို ရှိကြမယ်ဗျ။ ဒါကြောင့် နွားမှာလည်း နွားကျောင်းသားဆိုတဲ့ အထိန်းအကျောင်းရှိရတယ်ဗျ။

ကျောင်းဆို့တာ

အဲဒီလိုပဲ သိုးတို့ဆိတ်တို့မှာလည်း သိုးကျောင်းသားတို့ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့ဆိုတဲ့ ထိန်းသူကျောင်း သူရှိရတယ်ဗျ။ တကယ်ကျတော့ ကျုပ်တို့လူတွေ ကျတော့ ဘယ်သူကများထိန်းမှာလည်း ဘယ်သူကများ ကျောင်းမှာလည်း ဆိုတာ မသိတော့သလိုလိုရှိတယ်။ တကယ်တော့ လူကျောင်းသားလို့ဆိုတဲ့ လူတွေကို ထိန်းကျောင်းပေးနေသူတွေဟာ ရှိပါတယ်ဗျာ၊ ဒါခင်ဗျားတို့ ရွာဦးတွေမှာ ကျောင်းဆီပြီးတော့ ရှိနေတာမဟုတ်လားဒကာ ဒကာမတို့မရှိကြဘူးလား။ (ရိပါတယ် ဘုရား)။

ကျောင်းဆိုတာရှိတယ် ကျောင်းမှာနေတဲ့သူက ကိုယ်ကို ကျောင်းတဲ့ သူလို့ ဒီလိုပြောရမယ်ဗျ။ ကိုယ်ဆိုတဲ့လူအုပ်ကြီးကို ထိန်းပေး ကျောင်းပေးနေ တဲ့သူကို ကျောင်းလို့ပြောတာ။ အဲ့ဒီကျောင်းမှာနေနေတဲ့ သူကလည်း ကျောင်း တဲ့ တာဝန်ကို သိပ်မယူကြဘူးဗျ။ အဲ့ဒါကတော့လည်း မေ့မေ့လျော့လျော့ နေကြတာလို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ကျောင်းတဲ့တာဝန် သိပ်မယူတော့ဘူး။ နွား ကျောင်းသား လုပ်နေပြီးတော့ နွားတွေကို သွားချင်ရာသွား၊ စားချင်ရာစား၊ ခွေ့ချင်သလိုခွေ့၊ ကန်ချင်သလိုကန် အဲ့ဒီလိုနေနေရင်တော့ ဒီနွားအုပ်က ပျက် မှာပေါ့။ အဲ့နွားကျောင်းသားလုပ်တဲ့သူကနေပြီးတော့ နွားချင်းနွားခွေ့နေတယ် ဆိုရင် ကွဲသွားအောင် အဲ့ဒီနွားတွေက တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင်စောင်နေကြပြီ ဆိုရင် ပြယ်သွားအောင်ထိန်းကျောင်းပေးရတာ နွားကျောင်းသားက. . . ။

အဲဒီလိုပဲတစ်ခါတည်း ကျောင်းဆိုတဲ့ လူတွေရဲ့ ရွာဦးတွေရပ်ဦး တွေ

မှာ တည်ထားတဲ့ကျောင်းဆိုတဲ့ဟာပေါ်မှာ နေနေတဲ့သူကလည်းပဲ တကယ်တော့ လူကျောင်းသားပဲဗျ။ ဒါလူကျောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကရွာထဲက လူတွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မသင့်မမြတ်တဲ့ အမှုတွေကို ဦးတည်ပြီး တော့ သွားနေပြီဆိုရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မသင့်မမြတ်နေပြီ ဆိုရင်ဖြစ်ဖြစ် တစ်စုတစ်ပုံမြေတစ်ခုခုကို ငါကပိုင်တယ်၊ ဘယ်သူကပိုင်တယ်၊ သူကပိုင်တယ် ဆိုတာ ငြင်းခုံနေရင်ဖြစ်ဖြစ် အဲဒါလေးတွေ အဲဒီလိုမျိုးတွေမဖြစ်အောင် သူက ခိုင်လုပ်ပြီးသကာလ ညွှန်းရမှာဗျာ။ တကယ်တော့ သူက လူကျောင်းတာ။

အဲဒီလိုမျိုးလေးဖြစ်မှ မဖြစ်အောင်ညွှန်းတာလည်းမကပဲနဲ့ မဖြစ်ခင်ကတည်းက အဲဒီဘက်ဆီကို ဦးလှည့်တဲ့ အနေအထားမျိုး မဖြစ်အောင်လည်းပဲ လူတွေကို သဘောမမှတော့ သင်ကြားရတယ်။ နွားကျောင်းသားကတော့ နွားတွေကို တုတ်အချက်ပြရမယ်။ တကယ်လို့ စိုက်ခင်းတို့၊ ပျိုးခင်းတို့မှာနှုတ်သီးကလေး ထိုးလိုက်တယ်ဆိုရင် နွားကျောင်းသားက နွားရဲ့နှာရောင်ကို သူ့ပါတဲ့တုတ်နဲ့ ဒေါင်ခနဲဆိုချလိုက်ရင်တော့ ဟာဒီနွားကတော့ ဟာ တကယ်ချတာဟဆိုပြီးတော့ ဒီစိုက်ခင်းဖက်ကို သူ့နှုတ်သီးတောင်မထိုးဝံ့ဘူး အဲဒီလိုမျိုးလို ဖြစ်တာ။ ဒါက သူ့ရဲ့ပညာပေးတာလို့ ပြောရမှာပေါ့။ ပညာပေးတယ်ဆိုတာ ဒီလိုပေးတယ်ဆိုတာ ပြောတာပေါ့။

လူကျတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ လူကျတော့ ဘယ်ဟာက ဒုက္ခတရားဖြစ်တယ်၊ ဘယ်ဟာကတော့ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ သမုဒယတရားဖြစ်တယ်၊ ဘယ်ဟာကတော့ ဒုက္ခကိုငြိမ်းစေနိုင်တဲ့ နိရောဓတရား ဖြစ်တယ်၊ ဘယ်ဟာကတော့ ဒုက္ခကို ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ အကျင့်ဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂတရားဖြစ်တယ်နဲ့ အဲဒီလိုမျိုးလို သင်ကြားပေးသူ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ကိုးကွယ်ကြတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားပေါ်ခဲ့တာပဲဗျ။ အဲဒီပေါ်ခဲ့တဲ့ အဲဒီဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းကြောင်းကလည်းပဲ တော်တော်ကို တစ်နဲ့ နှစ်နဲ့ပေါင်း သုံး ဆိုတဲ့ဟာ မှန်ကန်သလိုမျိုးကို တိကျမှန်ကန်တာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် အလွန်ကောင်းမွန်တာ။ အဲဒါကလေးကိုဗျာ အဲဒီထိန်းကျောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က မစောင့်ရှောက်နိုင်ဘူးဗျ။ မစောင့်ရှောက်နိုင်တာ မစောင့်ရှောက်နိုင်ကြဖြစ်ပြီးသကာလ အဲဒါလေးကလည်း အခွံကျန်တယ်။ ဒုက္ခဆိုပြီးတော့ တစ်ခါတည်းစကားလုံးပဲကျန်တော့တယ်။ သမုဒယဆိုပြီးတော့ စကားလုံးတစ်လုံးပဲ ကျန်တော့တယ်။ နိရောဓဆိုတဲ့ စကားလုံးပဲ ကျန်တော့တယ်။ မဂ္ဂဆိုပြီးတော့

စကားလုံးပဲကျန်တော့တယ်။ ဒုက္ခအရကောက်ပြစမ်းပါဆိုရင် မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေ ထည့်ထားတယ် အဲဒီဒုက္ခထဲ...။ တကယ့်အနှစ်သာရရှိရှိ မထည့်တော့ဘူး။ ဒုက္ခအရကောက် ပြစမ်းပါဗျာဆိုရင် (လောကီစိတ် ဧက သီတိ၊ လောဘကျဉ်တဲ့ စေတသိတ် ဧကပညာသ ရုပ်အဋ္ဌဝီသပေါ့လို့။) သမုဒယကောက်စမ်းပါ နိရောဓကောက်စမ်းပါ။ မဂ္ဂကောက်စမ်းပါဆိုရင်လဲ နိရောဓကောက်ပြတော့ အာမထိလျှာမထိနဲ့ ဟိုဟာလိုလို ဒီဟာလိုလိုနဲ့ အာထိထိ လျှာထိထိနဲ့ စကားသံမိမိတောင် ကောက်မပြနိုင်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။

နိဗ္ဗာန်အကြောင်းကတော့ ဘယ်သူ့ကို မပြောဝံ့တော့ သလောက် ပါဘဲလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ တကယ်တော့ ကိုယ့်ဗုဒ္ဓဘာသာပဲ နိဗ္ဗာန်ဘာလို့ မသိရမှာလည်း။ ကိုယ့်ဗုဒ္ဓဘာသာပဲ ဒုက္ခဘာလို့ မသိရမှာလဲ။ ကိုယ်ဗုဒ္ဓဘာ သာပဲ နိရောဓ ဘာဖြစ်လို့ မသိရမှာလဲ။ မဂ္ဂဘာဖြစ်လို့မသိရမှာလဲ။ ဒီအချက် ကလေးလေးချက်ပါ။ ခင်ဗျားတို့လည်း လူတွေပဲ ဒီထက်ခက်ပါတယ် နက်ပါ တယ်ဆိုတဲ့ သဘောဓမ္မတွေတောင်မှ ခင်ဗျားတို့ သင်နေကြတာပဲ။ ခင်ဗျား တို့အဖြစ် ခင်ဗျားတို့ကိုယ်ပေါ်ကအဖြစ် ဒီအဖြစ်လေးလောက်ကို ခင်ဗျားတို့ မသိရုံတင်မကပဲနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကို လမ်းညွှန်နေတဲ့ သူတွေတောင်မှ အခွံပဲသိ တော့တယ်။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ ဒီလောက်ပဲ ရွတ်တတ်တယ်။ ဒုက္ခသစ္စာအရကောက်ကလည်း မမှန်ဘူး သမုဒယသစ္စာ အရကောက်ကလည်း မမှန်ဘူး မဂ္ဂသစ္စာအရကောက်ကလည်းမမှန်ဘူး။ နိရောဓသစ္စာအရကောက်လည်း မမှန်ဘူး၊ ဒါမမှန်တော့ ဒါတွေနဲ့ စပ်ပြီးတော့ တခြားတခြားဘာသာရေး စကားလုံးတွေပေါ့။ စာလုံးတိုင်း မမှန်ဘူးဗျာ။ မှားကုန်ကြတယ်ဗျာ။

ကျုပ်ကဒီလိုပြောတော့ ခင်ဗျားတို့ကဖြင့် ယုံတောင် ယုံနိုင်ကောင်းမှ ယုံလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ စာလုံးပေါင်း မမှန်ဘူးလို့ဆိုတော့ အကုန် လုံးပဲမှား မမှန်တော့ဘူးလားဗျာလို့ ကျုပ်ကို မေးချင်စရာလိုလို ဖြစ်လိမ့်မယ်ဗျာ။ မမေးကြနဲ့ တကယ့်ကိုပြောတာ မမှန်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ သိသွားတဲ့အခါ ခင်ဗျားတို့ မြင်သွားတဲ့အခါ သိကြလိမ့်မယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က နေပြီး ဒါလေးသိတဲ့အခါကျတော့ ဟ မဖြစ်ဘူးဟ။ ဆိုပြီးတော့ ကျုပ်တို့ဆိုတာ

လည်းပဲ လက်လွှတ်စပါယ်နေတတ်တဲ့သူဆိုတော့ တယ်ပြီး သူများအကျိုး
 ဆောင်ချင်တဲ့စိတ်ဓာတ် ရှိတဲ့သူမဟုတ်ဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လူ့အလေ
 အလွင့်လို့ ပြောရမယ်လိုပါပဲ ကျုပ်တို့လည်းနော်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ငယ်စိတ်ကိုယ်တိုင်
 က ဘယ်သူ့အပြောမှသိပ် မတည့်ချင်ဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လေလွင့်နေ
 ချင်တာပေါ့။ အမယ် အဲဒါလည်း အမြတ်လိုလိုကလည်း ကိုယ်ကိုယ်ကိုက ထင်
 သေးတာဗျ။ ကျုပ်ဆိုရင်တော့ကျောင်းနေတာ ငယ်ငယ်ကနော်။ အသက်
 အစိတ်ကျရင် ငါတော့ထွက်ပြီး တောကျောင်နေမှာကွဆိုပြီး တောကျောင်းနေ
 တာ။ တောထဲရောက်တာပေါ့ ဘာအလုပ်မှမရှိဘူး။ ဘာအလုပ်မှ မရှိတာကိုပဲ
 အမယ်လေး ဒါသူတော်ကောင်းတွေရဲ့အနေ၊ အနေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဒီလိုမျိုး
 မှတ်သေးတာဗျနော်။

တကယ့်ဝန်ထမ်းဆိုတာ

အခုအပိုင်းရောက်နေတော့ ပြန်ကြည့်တော့ အမယ်လေး ငါလည်း
 နော် သူများအကျိုးကို နည်းနည်းမှ မသယ်ပိုးချင်တဲ့သူပါလားလို့ ဒီလိုသိရ
 တယ်။ အဲ - ဒီလိုသိပေမဲ့လို့လည်းပဲ အခုလိုမျိုးလေးသိသွားတာကျတော့ဟာ
 မဖြစ်ဘူးလို့ ငါတင်သိလို့တော့ မကိုက်ဘူးလို့ ငါက ငါဝတ်ထားတဲ့အဝတ်
 တွေနဲ့ငါလို့ သာသနာ့ဝန်ထမ်း အဝတ်အဆင်လို့။ ငါရယူထားတဲ့ဘဝကလို့
 သာသနာ့ဝန်ထမ်းဘဝလို့။ သာသနာ့ဝန်ထမ်းဘဝဆိုတော့ ငါသာသနာ့ဝန်ကို
 ထမ်းဖို့ပဲဆိုပြီးတော့ အရင်တုန်းက ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ဝိနည်းတရားတွေ ကျင့်ကြံနေ
 တာကိုပဲ ဝိနည်းတရားတွေက သာသနာလို့ ထင်တာကိုးဗျ။ အဲဒီဝိနည်း
 တရားတွေ ကျင့်တာကိုပဲ သာသနာ့ ဝန်ထမ်းနေတယ်လို့ ထင်တာဗျ။ အဲဒါက
 တရားကျင့်နိုင်အောင်အတွက် အစုစုတဲ့အခါမှာ ဒီအစုပြယ်မသွားဖို့လေး
 အတွက် ဒီဟာက သာသနာ့စည်းပဲဗျ။ ဒါလေးပဲဗျ။

တကယ်ဝန်ထမ်းဆိုတာက အဲ့လိုမျိုးစုမိသွားလို့မို့လို့ အစုဖြစ်ပြီဆို
 တော့ တကယ့်သာသနာတော်လို့ဆိုတဲ့ အကျင့်တရားတွေကို စည်းဖို့နဲ့ဖို့ အပိုင်း
 ဆိုင်ရာမှာ ဝန်ထမ်းတာ။ အဲဒါမှ သာသနာ့ဝန်ထမ်းလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။
 အဲ့တော့ ငါက ငါရနေတဲ့ဘဝက သာသနာ့ဝန်ထမ်း အခု ဝန်ထမ်းဖို့ရန်အတွက်

သာသနာ့လည်းငါသိပြီတယ်။ သိနေရဲ့သားနဲ့တောင်မှ ငါဘာဝန်ကိုမှ မထမ်း
ဘူးဆိုရင် ငါ့မကိုက်သေးပါဘူးလို့ဆိုပြီးတော့ ကျုပ်တို့လည်း ဘာမှ မပြောတတ်
ပြောတတ်၊ မလုပ်တတ် လုပ်တတ်နဲ့ လုပ်တယ်ဗျ။ အဲဒီဘက်ကနေပြီးသကာလ
ကျုပ်တို့ကနေပြီးသကာလဟာ ဒုက္ခသစ္စာကို အခွံတိုင်းထားလို့ကတော့ ဘယ်
ကိုက်မတုန်း၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ အခွံတွေချည်းပဲ
လျှောက်ပြောနေလို့ ဘယ်ဖြစ်မှာတုန်းပေါ့။ ဒီအခွံဘာမှ အသုံးမကျဘူး။ အဲ့လို
ဆိုတော့ ခုန လူကျောင်းသားလို့ဆိုတဲ့ သူတွေက အခွံပဲသိနေကြတော့ လူတွေ
ကို မကျောင်းတတ်ကြဘူး။ တကယ်တော့ ဘုရားကတော့ အနှစ်သာရရှိတဲ့
ဒုက္ခအရိယသစ္စာ၊ သမုဒယအရိယသစ္စာ အရိယက ပါသေးတာနော်။

တကယ် ဒီသစ္စာလေးချက်ဟောရာမှ ဒုက္ခသစ္စာလို့ မပြောပါဘူး။
ဒုက္ခအရိယသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာလို့ မပြောဘူး၊ သမုဒယအရိယသစ္စာ သမုဒ
ယော အရိယသစ္စာ ပေါ့ဗျာ ပါဠိအသွားလေးနဲ့ဆိုတော့။ သမုဒယောအရိယသစ္စာ
ဆိုတော့ သမုဒယအရိယသစ္စာ ဗမာလိုလေးဆိုတော့ အရိယသစ္စာလို့ ထည့်
ပေးရမယ်။ နိရောဓသစ္စာလို့ ကျုပ်တို့တို့ဘုရားက မပြောခဲ့ပါဘူး။ အရိယလေးနဲ့
ထည့်ပြီးတော့ နိရောဓေါ အရိယသစ္စာ ဆိုပြီးတော့ ဟော ဗမာလိုလေးပြောလိုက်
ရင် နိရောဓ အရိယသစ္စာ။ မဂ္ဂသစ္စာလို့ မပြောဘူး၊ ဒါပေမယ့် မဂ္ဂသစ္စာလို့
မပြောပေမယ့် အဘိဓမ္မာဆီ ရောက်သွားရင်တော့ အမယ်လေး ဒုက္ခသစ္စာ၊
သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ ဒါပဲ ပြောတော့တာဗျ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အဓိပ္ပာယ် သိမှမှ မသိတာကိုး။ အဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ
ကို ဘုရားက ဘယ်လိုဟောတာတုန်းဆိုတော့ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိပဋိပဒါ မဂ္ဂ
အရိယသစ္စာ အဲ့ဒီလိုပြောတယ်ဗျာ အရှည်ကြီးကိုပြောတာ။ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ
တဲ့။ ဒုက္ခဆိုတာက ဒုက္ခပေါ့။ နိရောဓဆိုတာက ငြိမ်းသွားတာ။ ဂါမိနိဆိုတာ
အဲ့ဒီဆီကို ရောက်စေတတ်တယ်တဲ့။ ဆိုတော့ မဂ္ဂဆိုတာကလမ်းပေါ့ ဒုက္ခနိရော
ဓဂါမိနိပဋိပဒါ အရိယသစ္စာဆိုတော့ အခေါ်ကိုယ်တိုင်ကိုက ပေါ့တိပေါ့ဆ
ခေါ်သွားတာဗျ။ မသိကြလို့ပါ။ အဲဒီတော့နော် အဲလိုမျိုးလို မသိကြတော့ မသိမှ
မသိဘူးဆိုတော့ လုပ်လည်းမလုပ်တတ်တော့ဘူး ဗျာ။ မလုပ်တတ်တော့ အဲ့ဒီ
လူကို ကျောင်းပေးနေတဲ့သူကလည်းပဲ မကျောင်းတတ်တော့ဘူး။ မကျောင်း
တတ်တော့ဘူးဆိုတဲ့အခါကျတော့ လူတွေက ဖရိုဖရဲဗျနေရ ထိုင်ရတာ။ ခင်ဗျား

တို့ အခုနေရထိုင်ရတာကို ခင်ဗျားတို့ သိပါတယ်။ ဖရိုဖရဲက ရိုးရိုးနေလို့ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်မှန်း မသိရင်တော့ မသိဘူးပေါ့ဗျာ။ တကယ်ဖရိုဖရဲကြီးကတော့ဖြင့် ကိုယ့်ကျ မှ ဖရိုဖရဲဖြစ်တာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်ဘိုးဘွားတွေတုန်းကလည်း ဖရိုဖရဲပဲ ကိုယ့်ဘိုးဘွားတွေလည်း မိဘတွေဖြစ်တဲ့ ဘီဘင်တွေတုန်းကလည်း ဖရိုဖရဲပဲ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်တော့ အကွပ်မရှိတဲ့ ကြမ်းပေါ့ဗျာ။ အကွပ်မှ မရှိဘူးဆို တော့ ဒီကြမ်းကတော့ ဗရမ်းဗတာပေါ့။ ဒီအပေါ် နင်းသွားလိုက်လို့ရှိရင် ဖရိုဖရဲ နဲ့ ကိုးယိုးကားယားတွေ ဖြစ်မှာပေါ့။ အကွပ်မရှိတဲ့ ကြမ်းဆိုတာမျိုးပေါ့။

ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာ

အဲ့ဒီတော့နော် ဖရိုဖရဲဖြစ်တာမျိုးကို ကျုပ်တို့က စနစ်ကလေး ကျုပ်တို့ က သိသွားပြီဆိုတော့ ဟာတို့ လူကျောင်းတဲ့ လုပ်ငန်းလုပ်ရဦးမှာဟေ့။ လူကျောင်းတဲ့လုပ်ငန်း လုပ်ရဦးမယ်ဆိုပြီးသကာလ ကျုပ်တို့ကနေ ဒါလေး သိပြီးတော့ ဒီစနစ်ကလေး ပေါ်လာတာလေးကို ဖော်တော့တာ။ အဲ့လိုဖော်တဲ့ အခါကျတော့ အခုလိုမျိုးလို တရားဓမ္မကျုပ်တို့ ဟောပြောကြရတာဗျ။ ကျုပ်တို့ ရဲ့ ဒကာဒကာမတို့က ဒါလေးပျောက်ပျောက် ရှုရှုနေတာကနေပြီးတော့ တို့လူ သားတွေရဲ့ စည်းလေးကို ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ လောက်က တို့ဘုရား ကနေပြီးတော့ တို့အတွက်ပေးခဲ့တာ။ အဲ့ဒါကို ဘုရားနဲ့ ဒို့ကြားထဲမှာ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်နဲ့ သုံးလေးရာလောက် တို့ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်တွေ အဆက်ဆက် အပြတ်ပြတ်အလတ်လတ်နဲ့ နေခဲ့ရရာကနေ အခု ဒို့ပေါ်လာတာ။ အဲ့ဒီတော့ တို့ပေါ်လာတာဖြစ်တဲ့အတွက် တို့ခေတ်မှာ ဟောတာကို ဒို့ စနစ်တကျလေးနဲ့ ဒို့တတွေကို ဒီစည်းလေးတပ်ပေးရမယ်။

အဲ့ဒီစည်းလေးက ဘာတပ်ရ မှာတုန်းလို့မေးတဲ့အခါကျတော့ ပစ္စုပ္ပန် ကံဓမ္မသစ္စာကို ယုံရမယ်။ ဟောဒါဟာ ငါတို့ရဲ့ ဦးခိုက်ရာပဲ။ ဟောဒါဟာ ငါတို့ရဲ့ ဦးတိုက်ရာပဲ။ အဲ့ဒီလို ပစ္စုပ္ပန်ကံဓမ္မသစ္စာကို ယုံရမယ်။ အဲ့ဒီပစ္စုပ္ပန်ကံ ဓမ္မသစ္စာကို ချဉ်းကပ်ရမယ်။ ငါတို့ကို သူဘယ်လိုပြောနေသလဲ ချဉ်းကပ်တာ ပေါ့ဗျာ။ နောက် ပစ္စုပ္ပန်ကံ ဓမ္မသစ္စာအတိုင်း ကျင့်သုံးရမယ်။ အဲ့ဒီညွှန်းတာနဲ့ ငါတို့ရဲ့ ပြောပုံဆိုပုံ၊ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ၊ နေပုံထိုင်ပုံနဲ့ တထပ်တည်းကျရဲ့လားပေါ့။

တထပ်တည်းကို ကျနေရမယ်ပေါ့။ ဒါပစ္စုပ္ပန်ကံ ဓမ္မသစ္စာအတိုင်း ကျင့်သုံးတာ ပေါ့။ အဲ့ဒီပစ္စုပ္ပန်ကံ ဓမ္မသစ္စာကို ယုံကြည်တယ်၊ ချင်းကပ်တယ်၊ ကျင့်သုံးတယ် လို့ ဆိုပြီဆိုရင်တော့ ဩော် ဘုရားကနေပြီးတော့ ကိုယ်အတွက် ထည့်ထားခဲ့တဲ့ အထိမ်းအကျောင်းသဘောဓမ္မလေးပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီသဘော ဓမ္မလေးကိုယ်ရပြီး သကာလ ငြိမ်းချမ်းကြလိမ့်မယ်ဗျ။ ရှေးအခါကလို ငြိမ်းချမ်းလို့လည်း မမှတ်ပေး နဲ့နော်။ ဥပမာတစ်ခု နံပါတ်ဖိုးလေး ထိုးလိုက်လို့ရှိရင် သူ့မှာ ဘယ်လောက် ဆာလောင်မြိုက်နေတဲ့ စိတ်သောကတွေ၊ ရုပ်သောကတွေဖြစ်ဖြစ် နံပါတ်ဖိုး လေးသာ သူ့ကိုယ်ထဲ ရောက်သွားရင်တော့ ငြိမ့်သွားတယ်လို့ ဒီခေတ်ဝေါဟာ ရနဲ့ သုံးရရင် ဒီအဖြစ်မျိုးဖြစ်တာပေါ့ဗျာ။ အဲ့လိုပဲမြတ်စွာဘုရားတရားကလည်း ဒို့တရားလေးနာလိုက်ပြီးနောက် ကျင့်လိုက်ရင် ငြိမ့်သွားတယ်လို့ဆိုတဲ့ ဟာမျိုး ဒီလိုတော့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူးနော်။ ဒီလိုတော့ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုရင်တော့ နံပါတ်ဖိုးနဲ့ ငြိမ့်တာက ဝေဒနာအငြိမ့် ကြီးပဲ။ ခံစားချက်အကောင်း အငြိမ့်ကြီးလို့ ပြောကြဆို။ အခုမြတ်စွာဘုရားက ပေးမယ့် ခင်ဗျားတို့နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ဒီပစ္စုပ္ပန်ကံ ဓမ္မသစ္စာကပေးမယ့်အငြိမ့်ကတော့ ဝေဒနာငြိမ့် ငြိမ့်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဘဝငြိမ့် ငြိမ့်မှာ။ ဘဝငြိမ့် ငြိမ့်မှာဆိုတာ ဩော် ငါက ငါ့ကိုယ်ကို ငါထိန်းလိုက်တဲ့အတွက် ငါမမှားတော့ဘူး။ ငါ့နှုတ်ကို ငါထိန်း လိုက်တဲ့အတွက် ငါမမှားတော့ဘူး။ ငါ့ရဲ့မျက်နှာနေ မျက်နှာထား ကိုယ်လက် ဟန်ပန်ကို သူနေချင်သလိုနေ လွတ်မထားဘူး။ ငါထိန်းထိန်း ကျောင်းကျောင်း ထားလိုက်မယ်။ ဒီလိုမျက်နှာထားမျိုးငါထားဖို့မတော်ဘူး။ ဘယ်လိုမျက်နှာထား မျိုးမှ ငါထားမယ်။ ဒီလိုအပြောအဆိုမျိုးကို ငါသားသမီးဖြစ်ဖြစ်၊ ငါ့မယား ငါ့လင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ငါပြောဖို့မသင့်ဘူး၊ ငါတခြားလိုပြောမယ်။ အဲဒါဒီလိုမျိုး အပြု အမူမျိုးကို ဘယ်သူ့အပေါ်မှာမှာဖြင့် ငါပြုဖို့ မသင့်ဘူး။ ဩော် ငါပြုသင့်တဲ့ အတိုင်း ဘယ်လိုအပြုအမူမျိုးကို ပြုမူမယ်လို့ အဲ့ဒီလိုမျိုးလေး ကိုယ်ကနေပြီး တော့ ကျင့်လိုက်တယ်။

ကျင့်လိုက်တော့ ဘာဖြစ်တုန်းဆိုတဲ့အခါကျတော့။ ကိုယ်က မျက်နှာ နေမျက်နှာထား ဆိုးဆိုးဝါးဝါးမထားတော့ဘူး ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ထားတယ် ဆိုရင် ဖြစ်သွားပြီ။ အော် မျက်နှာနေမျက်နှာထားကောင်းတဲ့သူ. .။ ဒကာဒ ကာမတို့ မျက်နှာနေမျက်နှာထား ကောင်းကောင်းထားရင် မျက်နှာနေ မျက်နှာ

ထား ကောင်းသူ ဖြစ်မလား မဖြစ်ဘူးလား။ ဖြစ်မှာနော်။ အပြောအဆိုလည်းပဲ ငါဖြင့် ဒီလိုဆိုးဆိုးဝါးဝါးတွေ မကျေနပ်ရင် မကျေနပ်သလို ဘိုးတိုးဘောက် တောက်ပေါ့ မပြောဘူး။ တကယ်တော့ ငါ့ပါးစပ်က ထွက်တဲ့စကားဟာ မှန်ကန် တဲ့ စကားဖြစ်ရမယ်။ နားထောင်ချင်စဖွယ်ဖြစ်တဲ့စကား ဖြစ်ရမယ်။ သူများတ တွေကို မသင့်အောင် မမြတ်အောင် မဖြစ်စေပဲနဲ့ သင့်အောင်မြတ်အောင် ဖြစ်စေမယ့်စကား ဖြစ်ရမယ်။ အကျိုးရှိတဲ့စကားဖြစ်ရမယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဲ့လို မျိုးလေးများ ထိန်းကျောင်းပြီးသကာလ ပြောသွားလို့ရှိရင် ကိုယ်ကစကား ကောင်း ပြောတဲ့လုပ်ငန်းကို လုပ်ပြီလို့ဆိုတော့ အကျိုးက ချက်ချင်းကို ဖြစ်တာ။

ဘယ်လိုဖြစ်တုန်းဆိုတော့ သူက စကားကောင်းကိုမှ ပြောတဲ့သူ ဆို တာ ဒကာဒကာမတို့ ဖြစ်မလား မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲ့ပေါ့။ ကောင်းတဲ့စကားပြောရင် စကားကောင်းပြောသူဖြစ်တာ။ တကယ်လက်တွေ့ ဖြစ်တာ။ ကောင်းတဲ့စကား ပြောပြီးနောက် တစ်မိနစ်လောက်ပဲ စကားကောင်း ပြောသူဖြစ်မှာလား။ တစ်မိနစ်ထက်ပိုပြီးတော့ ကောင်းတဲ့စကားပြောသူ မဖြစ်ဘူးလား ဖြစ်မှာလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။ အေး တစ်မိနစ်ထက်လည်း ပိုမှာပေါ့။ တစ်ရက်ပဲခံမှာလား။ ဒီကောင်းတဲ့စကားပြောတဲ့သူက ၊ တစ်ရက် ထက်ရော မပိုနိုင်ဘူးလား။ (ပိုပါတယ်ဘုရား)။ နောက်ဆုံးပိတ် တစ်လလည်း မကဘူး၊ တစ်နှစ်လည်း မကဘူး။ ကောင်းတဲ့စကားပြောတယ်လို့ ဆိုတဲ့သူက တော့ ကောင်းတဲ့ စကားပြောသူပါပဲ။ အဲ့ဒီကောင်းတဲ့စကား ပြောသူဆိုတာ ပျက်သွားမှာ ဘယ်တော့ပျက်သွားမှာလဲဆိုတော့ ဆိုးတဲ့စကား ပြောတဲ့အချိန် ကျမှပျက်မှာ။ ကောင်းတဲ့စကားပြောသူဆိုပြီး ကောင်းတဲ့စကားပြောပြီးနောက် ကောင်းတဲ့စကားပြောသူဖြစ်တယ်။ ဆိုးတဲ့စကား မပြောမချင်းထိ အဲ့ဒီသူဟာ ကောင်းတဲ့စကားပြောတဲ့သူပဲဗျ။ အကျိုးတွေ ရနေမှာ။

အဲ့ဒီကောင်းတဲ့စကား ပြောတဲ့သူအဖြစ်ဖြစ်နေတာကြီးကနေ ပျက် သွားအောင်ကတော့ နောက်ထပ်ဆိုးတဲ့သွားမပြောနဲ့။ ဆိုးတဲ့စကားသွား ပြောရင်တော့ ကောင်းတဲ့စကားပြောသူအဖြစ် သေသွားပြီ။ သေသွားပြီလို့ ပြောလိုက်တာ ကောင်းပါတယ်။ တကယ်ကို သေသွားတာ။ သေသွားရင် မရှိ တော့တာပဲဗျ။ အခုလည်းပဲ ဆိုးတဲ့စကားပြောတာနဲ့ ကောင်းတဲ့စကား ပြောသူ ကတော့ သေသွားတော့တာ။ အဲ့တော့ အကျိုးလည်း လက်ငင်းရပါတယ်။

အဲ့ဒီအကျိုးရတာကို သတ်ပစ်ရင်တော့လည်း သေသွားပါတယ်။ သတ်မပစ်ရင် တော့လည်းပဲ ကိုယ်ကသေသွားပြီ။ ကောင်းတဲ့စကားပြောတဲ့သူ ကိုယ်က သေသွားပြီ ဟိုးနောက်တစ်လတို့ တစ်နှစ်တို့ ကိုယ်အကြောင်း ပြောကြတဲ့သူ တွေရဲ့စိတ်ထဲမှ ဒီလူကတော့စကားကောင်းပြောသူဆိုတာမျိုး ရှင်သန် ပြီးမကျန် ခဲ့ဘူးလား ကျန်ခဲ့မှာလား။ (ကျန်ခဲ့မှာပါဘုရား)။ ကျန်ခဲ့တယ်နော်။ အေး အဲ့ လောက်ကြီးဗျ။ စကားကောင်းပြောတဲ့သူက အကျိုးရတာနော်။ ဆိုလိုတာက တော့ဖြင့် ကောင်းတဲ့စကားပြောရင် ချက်ချင်းစကားကောင်းပြောသူ၊ ကောင်းတဲ့ အလုပ်လုပ်ရင် ချက်ချင်းကောင်းတဲ့အလုပ်လုပ်သူ အကျိုးတွေဖြစ်တာဗျ။

ဒါပစ္စုပ္ပန်ကံတွေပဲပေါ့နော်။ အဲ့တော့ ပစ္စုပ္ပန်ကံကို ကျုပ်တို့ကနေပြော တဲ့အခါကျတော့ ဟော့ဒီလိုမျိုးလိုများ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အပြောကလည်း ကောင်းသူ၊ အလုပ်ကလည်း ကောင်းသူ၊ အနေအထိုင်ကလည်းပဲ ကောင်းသူ ဆိုတာမျိုး လုပ်ရတာ ခက်မှာလား မခက်ဘူးလား။ (မခက်ပါဘူးဘုရား) မခက် ဘူးနော်။ မကောင်းအောင်ရော ကိုယ်ပဲလုပ်ရတာ မဟုတ်လား။ (မှန်ပါဘုရား) ဒီလိုဆိုကောင်းအောင်ကတော့ ဘယ်သူလုပ်ရမှာတုန်း။ (ကိုယ်ပဲလုပ်ရတာပါ ဘုရား)။ ကိုယ်ပဲ လုပ်ရမှာပဲ။ ကိုယ့်ဆီမှာများ တကယ်လို့ မကောင်းသူ ဆိုတာ ကြီးဖြစ်နေရင် ဘယ်သူလုပ်ထားလို့လဲ။ (ကိုယ်လုပ်ထားလို့ပါဘုရား)။ ကိုယ်လုပ် ထားလို့ပဲ။ တကယ်လို့များ ကိုယ်ကကောင်းသူဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်ကရော ဘယ်သူလုပ်ထားလို့လဲ။ (ကိုယ်လုပ်ထားလို့ပါဘုရား)။ ကိုယ်လုပ်ထားတာပဲ။ အဲ့ဒီတော့နော် ဒကာတို့ ဒကာမတို့ မမေ့ကြနဲ့နော်။ အဲ့လိုများ ကောင်းသူ လုပ်ရင် အမယ်လေး တို့သေပြီး မသိတဲ့နေရာကျမှ လူကောင်းဖြစ်မှာလို့ ပြောရ ဦးမှာလား။ (မပြောရပါဘူးဘုရား)။ မပြောရဘူးနော်။

အဲ့လိုပဲ တစ်ခါတည်းဆိုတာ လုပ်ထားရင်လည်းပဲ နောင်ကျမှ ဖြစ်မှာ ပါလို့ ပြောရမှာလား။ (မပြောရပါဘူးဘုရား)။ မပြောရဘူး။ အခုဆိုးမှာပဲနော်။ အဲ့တော့ တကယ်လို့များ သူကကောင်းတာကို လုပ်ထားလို့ ကောင်းသူဖြစ်နေ ပြီဆိုရင် သူကတောင် ကောင်းနေမှပဲ ကောင်းတာကြီးက တကယ်ဖြစ်နေပြီဆို တော့ ကိုယ်နဲ့ ဆက်စပ်ရတဲ့သူတွေက ကောင်းတာမြင်မှာလား၊ ဆိုးတာမြင်မှာ လား ကိုယ်က ကောင်းနေပြီဆိုတော့လည်း ကိုယ်ကောင်းနေတာကိုပဲ သူတို့မြင် မှာ မဟုတ်လား။ ကိုယ်ကကောင်းနေတော့ သူတို့ကနေပြီးတော့ ကိုယ့် ကောင်း

နေတယ်လို့ မြင်နေမှတော့ သူတို့ကလည်းဟာ ဒီလူကကောင်းတဲ့သူလို့ ဒီလိုသိနေတော့ သူတို့ဆီကို ကူးစက်ပြီး မသွားပေဘူးလား။ ဒီအကောင်းလေးကနော်။ ကိုယ်ကသာ သူတို့ကို မဲ့ရွဲ့ပြီးတော့ မျက်နှာကြီးကို ရှစ်ခေါက်ချိုးပြီး ဆက်ဆံကြည့်စမ်းပါလား။ ဟောသူတို့ကရော ကိုယ့်အပေါ်မှာပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ဆက်ဆံနိုင်ပါ့မလား။ မဆက်ဆံနိုင်ဘူး။ ကိုယ်ကနေပြီး သူတို့အပေါ်မှာ ကောင်းကောင်းကန်းကန်းလေးနဲ့ ဆက်ဆံပေးရင်ကတော့ သူတို့လည်း ကောင်းတော့တာပေါ့လို့ ဒီလိုပြောရမယ်ဗျ. . . ဒါ။

အဲ့တော့နော် ကိုယ့်ကိုယ်လေးကို ကောင်းအောင်လုပ်တာနဲ့ပဲ သာသနာပြုတာပါပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်လေးကို ကောင်းအောင်လုပ်တော့ ကိုယ်ကကောင်းသွားရော။ ကိုယ်ကောင်းတဲ့အတွက် ဘေးကလူတွေကလည်း ကိုယ့်ကို လူဆိုးလို့ မမြင်ဘူး လူကောင်းလို့ မြင်ရော။ လူကောင်းလို့မြင်တော့ လူဆိုးကိုသာသူတို့က ဆိုးဆိုး ဆက်ဆံချင်တာ။ လူကောင်းကျတော့ ဆိုးဆိုး မဆက်ဆံချင်ဘူး။ ကောင်းကောင်းပဲဆက်ဆံချင်တာဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်လေးကောင်းအောင် လုပ်တာ ကိုယ့်ကိုယ်လေးကောင်းအောင်လုပ်တာမကပဲနဲ့ ဟိုသူတွေ၊ ဟိုသူတွေ ကောင်းအောင် လုပ်ရမရောက်ဘူးလားဗျာ။ ရောက်သလားဗျာ။ (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။ ရောက်တယ်ဗျ။ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးတွေးကြစမ်းနော်။

ကိုယ်သက်ရှိ ထင်ရှားရှိနေတုန်းက လူကလေးတွေသာ ကောင်းမှာ လို့ ပြောလို့မရဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ အကောင်းမျိုး စိုက်ထားခဲ့တဲ့ဟာက နောက် မဆုံး နိုင်အောင်ကို ကောင်းကုန်ကြမှာဗျ။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ငါတို့ဖြင့် အကောင်းမျိုးကို လူ့လောကကို အကောင်းမျိုးဖြစ်အောင် ဒွံ့ပြောင်းတဲ့သူ။ ပစ္စုပ္ပန်ကဲ့ရဲ့အကျိုးကို သယ်ပိုးတဲ့သူဖြစ်သွားတော့တာပေါ့ဗျာ။ အခုအမေတွေ အဖေတွေကနေပြီး သကာလ အဲ့လိုပဲ အကောင်းဖြစ်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို တည်ဆောက်တဲ့ သဘောဓမ္မလေးကို ချဉ်းကပ်နေတော့ နောက်မှာရှိနေတဲ့ သားတွေ သမီးတွေ လည်းပဲ အကောင်းမျိုးစေ့တွေပေါက်ပြီးတော့ နေကြရတာနော်။

သပျူရီသဆိုတာ အနည်းဆုံးတော့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီထဲက တဏှာတွေ မာနတွေလဲ ပြုတ်ပြီးသားဖြစ်သွားတာပေါ့နော် . . သပျူရီ သ။ ဘယ်သူဆိုတဲ့ သပျူရီသကို သူမို့ခွဲခဲ့တာလဲ။ သူ့ရဲ့ ဥပဇ္ဈယ်က လယ်တီ ဆရာတော် မညွန့်ပြနိုင်ခဲ့ဘူး။ လယ်တီဆရာတော် မညွန့်ပြနိုင်ရင် လယ်တီ

ဆရာတော် သပ္ပုရိသ သံသေဝ မရဘူး။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ရော သူညွှန်ပြလား မိုးကုတ်ဆရာတော်လည်း မညွှန်ပြနိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ သပ္ပုရိသကိုမှ သံသေဝ မလုပ်ရဘဲနဲ့ဆိုရင်တော့ ဒါက ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ သမ္ပတ္တိအဆက်ပဲဗျ။ သောတာပတ္တိယင်္ဂတရားပဲ မဟုတ်လား။

သပ္ပုရိသ

သောတာပန်ဖြစ်ချင်ရင်တော့ သပ္ပုရိသကိုတော့ ပထမဆုံး သံသေဝ လုပ်ရမယ်။ နောက်အဲဒီ သံသေဝရင်းကနေမှ မှီဝဲရင်းကနေမှ သဒ္ဓမ္မသဝန ဆိုပြီးတော့ အဲဒီသူဆီကနေပြီးတော့ သဒ္ဓမ္မကိုနာကြားရမယ်။ နောက်မှ ယောနိ သောမနဿီကာရဆိုပြီးတော့ ကိုယ်နာကြားလို့ရတဲ့ဟာကို အလျော်အတိုင်း မြင်အောင် နှလုံးသွင်းကြရမှာကိုး။ နောက်တခါ ဓမ္မနုဓမ္မပတ္တိပတ္တိဆိုတဲ့ အတိုင်း လျော်တိုင်းမြင်တဲ့အခါကျမှ အလျော်အတိုင်းကျင့်ရမှာပေါ့။ အဲဒီအခါ ကျမှ သောတာပန်ဖြစ်မှာ ဒိဋ္ဌိကပြုတ်မှာ။ အခုတော့သူတို့ ဘယ်သပ္ပုရိသမှ သူတို့မရဘူး။ ဘယ်သပ္ပုရိသမှမရတော့ သူတို့ ဘယ်လိုလုပ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ပြုတ်လို့ ရမှာလဲ။ ဒါစာလိုပေလိုနဲ့ ဒေသနာနဲ့ တွက်ချက်ပြီးတော့ ပြပြီးပေးတာပေါ့။

အဲဒီတော့ပြောမယ်ဆိုရင် တို့ဗမာပြည်တစ်ပြည်လုံး ဘယ်သူမှ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူး။ . . . အဲ အဲဒါကို ကျုပ်တို့က ပြောရတာပေါ့နော်။ တို့ဗမာပြည် တစ်ပြည်လုံးဘယ်သူမှ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူးဆိုတော့ တို့များဒိဋ္ဌိပြုတ်ကြသလား။ ဒါမေးရမှာပေါ့ဗျာ။ ဟော ငါပြုတ်တယ်ကွ။ ကျုပ်ကပြောပြီပေါ့ဗျာ။ ငါပြုတ် တယ်။ ဟော ငါ့နောက်ကလူတွေလည်းပြုတ်ကြတယ်။ ဘာလို့တုန်းဆို ငါပြုတ် ရင် ငါ့ကို သူတို့မှီခိုရမှာ မှီခိုရတော့ ငါ့ရဲ့အပြောအဆိုတွေ သူတို့ရပြီးသကာလ သူတို့လည်းပြုတ်မှာ။ ငါကပြုတ်တယ်ဆိုတော့ ငါက ဘယ်သူ့ကို မှီခိုရလို့လဲ။ မင်းလည်းပဲ သပ္ပုရိသညွှန်းလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့ဗျာ။ မင်းလည်းသပ္ပုရိသညွှန်း ဆိုတော့ ကျုပ်တို့လည်း ညွှန်းရတယ်။

ငါ. . . လို့ ဘုရားကို ငါကိုးကွယ်တာပဲ။ အဲဒီဘုရားက ငါ့ရဲ့သပ္ပုရိသပဲ။ အမယ်ဒီလိုများတော့ဖြင့် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားလည်း မင်း. . . ဘုရား ထက် အဆတစ်ရာသာအောင်တောင် ပြောနိုင်တယ်ပေါ့နော်။ မိုးကုတ်ဆရာ တော်တို့ကလည်း ဟာ အဆတစ်ရာသာတဲ့ ဘုရားတောင်သူတို့ ညွှန်းနိုင်ပါရဲ့

လို့ သူတို့ပြောမှာနော်။ သူတို့သိတာဘုရားကို ကျုပ်တို့ထက် အဆတစ်ရာပိုချင် ပိုလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာတို့ ဘာတို့နဲ့လုပ်သွားတာနဲ့ လယ်တီဆရာတော်တို့ဆိုရင် လုပ်သွားတာပဲ မဟုတ်လား။ ဒါကျုပ်တို့ထက် အဆတစ်ရာလောက်သာအောင်သူတို့လုပ်နိုင်တာလို့ ပြောရမယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့သိတဲ့ ဘုရားကိုယ်တိုင်ကလို့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူးလို့။

ဘာလို့တုန်းဆို သူတို့ သိတဲ့ ဘုရားက ဝေသန္တရာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဇနက ဖြစ်ခဲ့တယ်တဲ့။ ဘုရားကို သူတို့သိတဲ့ဘုရား ကိုယ်တိုင်ကိုက ဒိဋ္ဌိတန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေတယ် ဟုတ်ပြီနော်။ အခုသေသွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး တဲ့ ဥစ္ဆေဒပေါ့။ ဟော ကျုပ်တို့ဘုရားကိုနော်။ အဲ သူတစ်ခါတည်း မမွေးခင် တုန်းကလည်းတဲ့ သူဟာ ဇွေးတွေရော၊ နွားတွေရော၊ ကြက်တွေရော၊ ဌက်တွေ ရော အကုန်ဖြစ်ခဲ့တာတဲ့။ သုမေဓါဆိုပြီး အစဆုံးရသေ့ဖြစ်ပြီးသကာလ ဒီပင်္ကရဆိုတဲ့ဘုရားဆီမှာ ဗျာဒိတ်ခံခဲ့တာ။ ဘုရားကို ကျုပ်တို့က အကုန်လုံးအဲဒီ လိုသိခဲ့တာ။ ကျုပ်တို့ဗမာ တစ်ပြည်လုံး အဲဒီလိုသိတယ်ဗျာ။ အဲဒီလိုမျိုးက တော့၊ တို့ကတရားဟောရမှာ မဟုတ်ဘူးကွာလို့ . ။ တကယ်တော့ တို့ကဘုရား ဟောရမှာလို့ . . ။

တကယ်လို့ တို့က တရား ဟောလိုက်လို့ သေပြီးနောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားမယူဘူး၊ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားမယူဘူးနဲ့ ဘယ်လောက်အော်ပြီးတော့ ဟောနေနေ သူတို့ ဘုရားရှိခိုးထဲက ဘုရားနဲ့ မကိုက်တော့ဘူးဆိုရင် ဟင် ဟုတ်သေးပါဘူး ထင်ပါတယ်နဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ ပယ်မှားပဲဗျာ။ တရားကိုမျက်နှာ လွှဲသွားမှားပဲနော်။ အဲ့ဒီတော့ ဟာ ဘုရားမှားနေတာလို့ ပြောရမှားပဲ။ တို့ဗမာပြည် တရားမရတာရဲ့ ပင်မလက်သည်က ဘုရားမှားနေကြတာ။

ဥပမာ ရွှေတိဂုံဘုရားဖူးနေတဲ့ လူတွေလည်း အများအပြားပါပဲ။ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ဖူးတဲ့သူတွေလည်း အများအပြားပါပဲ။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားဖူးတာလည်း ခင်ဗျားတို့လည်း ဖူးဖူးတယ် ဘယ်လိုဘာဖူးတာလဲ။ ရွှေတိဂုံဘုရား ဖူးဖူးတဲ့သူတွေထဲလည်း ခင်ဗျားတို့ပါမှာပဲ။ ဘာဖူးရတာတုန်း၊ မေးရမှာဗျာနော်။ ဩော်ရွှေတိဂုံ ဘုရားဖူးတယ်ဆိုတာ ရွှေတိဂုံ ရှိခိုးတာပေါ့။ ရွှေတိဂုံဆိုတာဘာလဲ၊ ရွှေတိဂုံဆိုတာကလည်း ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ခြပ်ပစ္စည်းသယ်ဇာတဖြစ်တဲ့ အုတ်ခဲတို့ ကျောက်ခဲတို့နဲ့ ဘုရားပုံ သဏ္ဌာန်မျိုးလေး တည်ထား

တာပေါ့နော်။ အဲဒါဘုရားလား..။ ကျုပ်တို့က မေးရမှာနော်။ ဒါဘုရားရဲ့ ဥဒ္ဓိသဘုရားအထိမ်းအမှတ်။ ဒါဘုရား မဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဘုရားအထိမ်း အမှတ်ပစ္စည်း။ ဥပမာတစ်ခု ဘုရားရုပ်တုတော်တွေ အိမ်တွေမှာ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ထားတယ်။ အဲဒါဘုရားလား။ အဲဒါ အထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်း။ ဥဒ္ဓိသပဲ။ ဟုတ်ပြီနော်။

ဘယ်ဟာဘုရားလဲ

ကဲ ဘုရားရဲ့ ဓါတ်တော်တွေဘာတွေ ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ကိုးကွယ် မယ်ဆိုရင်လည်း အဲဒါဟာ ဘုရားလား၊ ဟာအဲဒါလည်း ဓါတ်ပဲ ဓါတ်ပဲဖြစ် တယ်။ ဘုရားမဟုတ်ဘူးနော်။ အခုလည်းဆိုကြပါဆို ဗောဓိညောင်ရွက်ကလေး အိမ်မှာ ကိုးကွယ်ထားမယ်။ အဲဒါကရော ဘုရားလား။ အဲဒါလည်း ပရိဘောဂ စေတီပဲ ဖြစ်မယ်နော်။ ပရိဘောဂဆိုတဲ့ အရာတွေပဲဖြစ်မယ် တကယ်တော့ ဘုရား မဟုတ်ဘူး။ ဘုရားကို ပြန်လည် အောက်မေ့ဖွယ်ပဲပေါ့ဗျာနော်။ တကယ် ကျတော့ ကဲဆိုကြပါစို့ နန်းတွင်းမှာလွတ်လပ်ရေး ကျောက်တိုင်ကြီး ရှိတယ်။ လွတ်လပ်ရေးကျောက်တိုင်ကြီး ကြည့်ပြီးသကာလ ဟာ ဒါလွတ်လပ်ရေး ကျောက်တိုင်ကြီးလို့။ နောက်နှောင်း နောက်နှောင်းပုဂ္ဂိုလ်တွေဆို ဒီကျောက် တိုင်ကြီး ဘာမှန်းတောင် သိမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလို ပြောချင်တယ်နော်။ တကယ့် လွတ်လပ်ရေးကို အားကြိုးခွန်နွဲ့ တိုက်ခဲရတဲ့သူတွေဆိုရင်တော့ ဒီကျောက်တိုင် ကြီး မြင်လိုက်တာနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ လွတ်လပ်မှုအတွက် လုံးပန်းခဲရတဲ့ အတိုင်းအထွာ တွေကို ပြန်ပြီးတော့ ပေါ်မှာပေါ့နော်။

ဒါကတော့ အဲဒီလိုပေါ်နိုင်ဖို့ရန်အတွက် တထင်တရှား တည်ထား တာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကျောက်တိုင်ကြီး အလေးပြုတယ်ဆိုရင် ဘာမှန်းမသိပဲ ကျောက်တိုင်ကြီးပဲ ပြုမိမှာနော်။ အဲဒီလိုပဲ စေတီပုထိုးဖြစ်တဲ့ စေတီပုံကို ကျုပ်တို့ ရှိခိုးကြပြီဆိုရင် တကယ့်ဘုရားမသိပဲနဲ့များ ရှိခိုးပြီဆိုရင် ကျုပ်တို့ဖြင့် ရွှေတိဂုံ ထက် တစ်လက်မမှ ကျော်မှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ သူတို့ရှိခိုးချက်ကနော်။ ဩော်လို့ လူတွေများလို့ ဒီဘုရားကို ရှိခိုးလိုက်ကြတာလို့ ဘုရားဆီတော့ တစ်စက်မှ ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့။ ပန်းတွေရော ရေချမ်းတွေရော လှူလိုက်ကြတာနော်။

ဘုရားဆီတော့ ရောက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဘာလို့တုန်းဆို သူတို့ ဘုရားမှမသိပဲလို့။ သူတို့သိတဲ့ဘုရားကလည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးလို့။ ကျုပ်တို့က ဒီလိုကို ဝမ်းနည်းပမ်းနည်း ကြီးဖြစ်ရတယ်ပေါ့ဗျာနော်။

အဲ့ဒီတော့ ဘုရားမှားနေမှတော့ တရားကတော့ သွားမတည်လေနဲ့။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဘုရားတောင်မှားနေမှတော့ အဲဒီဘုရားက ဟောခဲ့ပါတယ်လို့ဆို တဲ့ ဒီသွက္ခာတော ဘဂဝတာဓမ္မော ဖြစ်တဲ့တရားဟာဖြင့် ဘုရားက ဟောခဲ့တာ လို့ဆိုတော့ ဘုရားကတောင် ကျုပ်တို့ကမှားနေပြီဆိုရင် တရားကျမှတော့ မှန်လို့ ကို မရဘူး။ ဆရာရှိန်းကြီးပြောစမ်းပါဗျာ။ ခင်များမှားနေတာ ဘုရားမှားလို့တဲ့ လို့။ ပြောလိုက်စမ်းပါဗျာ။ ကျုပ်တို့ဘုန်းကြီးတွေက ပြောတာဗျာ။ အဲ့တော့ တရားမှားနေလို့ မဟုတ်ဘူးတဲ့လို့။ ဘုရားမှားနေလို့မို့တဲ့။ ဘုရားအပေါ်မှာ ကျုပ်တို့က မိစ္ဆာဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ဘာလို့တုန်းဆိုတော့ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး ဖြစ်ခဲ့ တယ်။ ကျုပ်တို့ဘုရားကိုယ်တိုင် ဖြစ်ခဲ့တာ နှစ်ဘဝက ဒီလိုမျိုးပြောခဲ့တာ နော်။ ဟာ ဘူရိဒတ်နဂါးမင်းကြီးဖြစ်ခဲ့တယ်။ သုဝဏ္ဏလှံဆိုခဲ့တယ်။ သုဝဏ္ဏ သာမဖြစ်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ ဘုရားကို။ သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်လို့ မယူရဘူး ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ် မမွေးခင်ကဖြစ်တယ်လို့ ယူလို့ ဖြစ်မှာတုန်းဗျာ။ သေပြီး နောက်ဖြစ်တယ်လို့ ယူလို့ရမှ ဒို့အရင်တုန်းကသေပြီးနောက် အခုဖြစ်လာတာလို့ ယူလို့ကရရမှာကိုးဗျ။

ကျုပ်တို့ဘုရားက သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အယူမယူဘူး။ သေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ အယူမယူဘူးလို့ အပွင့်လင်းဆုံး အပီပြင်ဆုံး အထပ်ထပ် ပြောခဲ့တာ။ မိုးကြိုးကြီးကို ဘယ်နှစ်ခါ ဘယ်နှစ်ခါပစ်ခံရပါစေဆိုတဲ့ဟာမျိုးထက်ကို ပြင်းထန်တဲ့ဟာနဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ မယူတာတုန်း ဘုရား။ **နမ္မေသံဟိ တံ** တရားနဲ့မဆိုင်ဘူးကွတဲ့။ တရားနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ **နအတ္ထ သံဟိတံ** အကျိုးစီးပွားနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူးကွာ။ **နအာဒိ ဗြဟ္မစရိယံ** အကျင့်ရဲ့ အစက လေးတောင်မှလည်း မဟုတ်ဘူးကွတဲ့။ ဒါဆို သူကျိန်တာလို့ ပြောရမှာနော်။ အဲ့ဒီလောက်ကြီးများတောင် ကျုပ်တို့ဘုရားကဖြင့် ပြတ်ပြတ်သားသား တစ်ခါတည်းပြောခဲ့ပါလျက်နဲ့ ဝေသန္တရာက သူဖြစ်ခဲ့တာ။ ဘူရိဒတ်က သူဖြစ်ခဲ့တာနဲ့ ပြောပြီလို့ဆိုတော့ဗျာ။ သူတို့မှာလည်း တကယ်ပဲမြတ်စွာဘုရားက ဘူရိဒတ်က သူဖြစ်ခဲ့တာ။ ဝေသန္တရာက သူဖြစ်ခဲ့တာက ပြောလို့လားလို့ မေးချင်စရာကြီးပေါ့ဗျာနော်။

ကျုပ်တို့ရဲ့ဒီမိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဒီသားလေးတစ်ယောက်က သူက စက်ရုံတစ်ရုံရဲ့ မန်နေဂျာ လုပ်နေရတော့ အင်တာနက်လည်းပဲ သူ့ဆီမှာ ရောက်နေတာပေါ့ဗျာနော။ သူစက်ရုံမှာ ဒါနဲ့ သူကလည်း သူတို့ရဲ့ အင်တာနက် မှာ သူတို့ရဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်တွေ ဘာတွေဆိုတာက အသုံးချဖို့ဖြစ် ပေမယ့်လည်း သူတို့ကလည်း သိပ်အသုံးချနိုင်တာမဟုတ်တော့ ကိုယ်ကအနီးကပ်ဖြစ်နေတာ ဆိုတော့ အင်တာနက်မှာတင်ပေးလိုက်တယ်။ မာလုကျပုတ္တကို တင်ပေးလိုက် တယ်တဲ့။

မာလုကျပုတ္တ

မာလုကျပုတ္တကို တင်ပေးလိုက်တော့ မာလုကျပုတ္တက သူစဉ်းစား တယ်တဲ့။ ငါ မြတ်စွာဘုရားကို သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်တယ်လို့ဆိုတဲ့ဟာ ဟုတ်တယ်လားလို့ ငါမေးမယ်။ သတ္တဝါသေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ဟာကပဲ မှန်နေသလားလို့ဆိုတာ ငါမေးမယ်။ အရင်အရင်မေးတုန်းကလည်း မြတ်စွာ ဘုရားက မဖြေဘူးပေါ့။ မြတ်စွာဘုရား တကယ်သိရင်တော့ ဖြေလိမ့်မယ်။ မသိရင်တော့လည်းပဲ အေး. . အဲ့ဒါတွေတော့ ငါမသိဘူးကွာလို့ပဲ ဖြေပါပေါ့။ အဲ့ဒီလိုမှ မြတ်စွာဘုရားက မဖြေတော့ဘူးဆိုရင်တော့ ငါ သူ့တပည့် ရဟန်း အဖြစ် လုပ်နေဖို့တော့ မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့ ငါလူထွက်မယ်။ သူဒီလို စိတ်ကူး တယ်တဲ့။ စိတ်ကူးပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားဆီ သွားပြီးတော့ မေးတယ်။

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်မေးပါရစေ တပည့်တော် မေးတာတွေသိ ရင် ဖြေပါ ဟုတ်ရင် ဟုတ်တယ်လို့ မဟုတ်ရင် မဟုတ်ဘူးလို့ မသိရင်လည်းပဲ မသိဘူးလို့ ဖြေပါပေါ့။ မေးတာပေါ့ဗျာ။ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သလား ဘုရား၊ သတ္တဝါတွေ သေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူးလားဘုရားနဲ့ပေါ့။ မြတ်စွာဘုရား က ဘာပြောတုန်းဆိုတော့ မာလုကျတဲ့ အဲ့ဒါတွေ ငါမဟောဘူးတဲ့၊ သတ္တဝါ သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း ငါမဟောဘူးတဲ့။ သတ္တဝါသေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူးဆိုတာလည်း ငါမဟောဘူးတဲ့။ မာလုကျတဲ့ မင်းမှတ်ထားတဲ့ ငါမဟော တာကို မဟောဘူးလို့မှတ်ထားတဲ့ ဒီလိုပြောတာဗျနော်။ ငါဟောတာကို ဟောတယ်လို့မှတ်တဲ့။ သူကအရိယသစ္စာလေးပါးကို ဟောတာကို သူကပြော

တယ်။ ငါဟောတာကို ငါဟောတယ်လို့ပဲ မှတ်တဲ့။ အဲ့ဘုရားကရားက ဒီလို ပြောတယ်ပေါ့။

အဲဒီတော့ အင်တာနက်မှာတင်လိုက်တာလို့ဆိုတော့ ကျွန်တော်ဖြင့် အဲလိုပဲတွေ့ထားတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေကနေပြီးတော့ အဲဒါကို လာဆွေးနွေးကြပါလို့ ဒီလိုဖိတ်ခေါ်လိုက်တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုပဲ သူဆွေးနွေးတဲ့သူလည်း နှစ်ယောက် သုံးယောက်ရှိတယ်လို့ပြောတယ်။ သူဆွေးနွေးတဲ့သူတစ်ယောက်က ဟာဗျာ ကျွန်တော်တို့ဖြင့်အဲ့ဒါတွေ မကြားဘူးပါဘူး ပေါ့။ ဒါခင်များ အခုပြောတော့ ကြားရတာပေါ့ ကျွန်တော်တို့ မှတ်ထားတာက ကောင်းတာလုပ်ရင် ကိုယ့်ကောင်းတာဖြစ်မှာ၊ မကောင်းတာလုပ်ရင် တို့နောင် ဘဝကျ မကောင်းတာဖြစ်မှာ အဲဒီလိုမျိုးပဲ ကျွန်တော်တို့က သိထားတာဗျ။ ဒီလိုဆိုရင်ဇာတ်တော်တွေက ဘယ်လိုလုပ်မယ်တုန်းဗျာပေါ့။ အဲဒီတော့ ကျုပ်ရဲ့ ခုနမိတ်ဆွေတွေကလည်း ဇာတ်တော်တွေက ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတာတွေက တော့ မေးထိုက်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဇာတ်တော်တွေက တကယ်ဘုရား ဟောခဲ့တာ ဟုတ်ရဲ့လားဆိုတာ ပြောရလိမ့်မယ်ဗျ။

ဘာဖြစ်လို့ ပြောရမယ်တုန်းဆိုရင် ဇာတ်တော်တွေ တကယ်ဟောခဲ့တာဆိုရင် ဝေဿန္တရာမင်းကြီးက ငါဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဘူရိဒတ်နဂါးမင်းကြီးကလည်း ငါတကယ်ဖြစ်ခဲ့တာလို့ ဟောတယ်ဆိုရင် မာလုကျ မမေးလောက်ဘူးဗျ။ အဲဒီတုန်းက . . . ။ မာလုကျလည်း ဘုရားလက်ထက်က မဟုတ်လားဗျနော်။ တကယ်လို့ ဘုရားကနေပြီးတော့ ငါမဟောတာကို မဟောဘူးလို့ပဲ မင်းမှတ်လို့ ပြောတယ်ဆိုရင်၊ ကဲ ဒီလိုဆိုရင် အရှင်ဘုရား ဝေဿန္တရာဇာတ်တုန်းကတော့ ငါဘုရားသည်ပင်လျှင် ဝေဿန္တရာ ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ဟောပြီးတော့ ဒီကျတော့ ငါမဟောတာကို မဟောဘူးလို့မှတ်လို့ အရှင်ဘုရားပြောတယ်ဆိုရင် အရှင်ဘုရား ရှေ့နောက်စကားလည်းမညီဘူးနဲ့ မာလုကျ ပြန်ပြီးမပြောလောက်ပေဘူးလားနဲ့ သူဆွေးနွေးထားတာလေးပေါ့ဗျာ။ ဒါကြားရတယ်ပေါ့ သူမှတ်ရတယ်ပေါ့နော်။ ဟုတ်တယ်ဗျနော်။

ဒီဇာတ်တွေထဲမှာဒီခုနဝေဿန္တရာမင်းကြီးက ငါဖြစ်ခဲ့တယ်နဲ့ဆိုတော့ ဇာတကံ သမ္မောဓာနေတိနဲ့ပေါ့ဗျာ။ သစ္စာနိ ပကာသေတွာ ဒီဇာတ်ကိုဟောပြီးတဲ့အခါကျ သစ္စာနိ ပကာသေတွာ(၃၇)အရိယသစ္စာတရားတွေကို

ပြတယ်တဲ့။ သူတရားနာနေတဲ့ ရဟန်းတွေဖြင့်ရဟန်းတွေ လူတွေဖြင့်လူတွေကို ပေါ့ဗျာ။ သစ္စာနိ ပကာသေတွာ-သစ္စာတွေကိုပြပြီးတော့ ဪ - ဘယ်ဟာ ကတော့ ဒုက္ခသစ္စာဟ၊ ဘယ်ဟာက သမုဒယသစ္စာနဲ့ သူ့ရဲ့ဇာတ်ထဲက စရိုက် တွေကိုခင်းပြသွားတဲ့ဟာတွေထဲကနေပြီးတော့ သစ္စာသွင်းပြသွားတာပေါ့ဗျာ။

ဝေဿန္တရာဇာတ်

ဥပမာ - ဝေဿန္တရာ ဇာတ်ဆိုလို့ရှိရင် လျှံတာတန်းတာက မဂ္ဂသစ္စာ ဟ၊ မလှူချင် မတန်းချင်တာက ဒါသမုဒယသစ္စာဟ၊ မလှူပဲမတန်းပဲနေလို့ ဒုက္ခရောက်တာက ဒါဒုက္ခသစ္စာဟ၊ ဥပမာ - ဇူဇကာ ဆိုကြပါဆိုဗျာ။ သူက အင်မတန်နှမြောတွန့်တိုပြီးသကာလ သူ့မိန်းမယူထားတာတောင် ကြွေးသိမ်း ထားတယ်ဆို နော။ ကြွေးသိမ်းထားတဲ့ မိန်းမကနေပြီးတော့ အမယ်လေးသူ ခိုင်းစရာမရှိစေစရာမရှိနဲ့ ဘာလုပ်မှာတုန်းလို့ ပြောတဲ့အခါကျတော့ ခိုင်းစရာ ရှာပေးမှာပေါ့။ ဒါနဲ့ဇူဇကာက ဒီဝေဿန္တရာဆီလာပြီးသကာလ ကလေးတွေ လာပြီး အလှူခံတာမို့လား. . ။ သူကလည်း လာဝယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်ပြီ နော်၊ လာအလှူခံတာ ပုဏ္ဏားကိုး သူက။ သူကတော့ သူ့ဟာကို ဘာမှမပေးချင် ရုံတင်မကပဲနဲ့ သူများဟာတောင် အလကားလိုချင်သေးတယ်ဗျာနော်။ ဒါက တော့ ဒါမပေးချင်တဲ့သူရဲ့ ဇာတ်လိုက်ကတော့ ဇူဇကာပေါ့နော်။ ပေးချင်ကမ်း ချင်တဲ့သူရဲ့ ဇာတ်လိုက်ကတော့ ဝေဿန္တရာပေါ့နော်။ ဝေဿန္တရာကို ပေါ်လာ အောင် ဇူဇကာနဲ့ ပြလိုက်တာပေါ့။

ဒုက္ခကလွတ်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ ပေးခြင်းကမ်းခြင်းကို ပုံဖော်ချင်တဲ့ အခါ ကျတော့ မပေးချင် မကမ်းချင်တဲ့ ဇူဇကာဆိုတဲ့ စရိုက်ကောင်အဖြစ်နဲ့ သရုပ် ဖော်လိုက်တာပေါ့နော်။ အဲဒီမှာ ဇူဇကာကတော့ ဒါမပေးချင်မကမ်းချင်သူပဲ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ သူလည်း ဒုက္ခရောက်သွားတာကတော့ ဒုက္ခပဲပေါ့။ ဝေဿန္တရာ ကတော့ ပေးတယ် ကမ်းတယ်။ ပေးတဲ့ကမ်းတဲ့အတွက် သူကနည်းနည်းလည်း ဇာတ်ရှိန်ကို မြှင့်ဖို့ရန်အတွက် နည်းနည်းနှိမ့်ပြလိုက်သေးတယ်။ ဆင်ဖြူကြီး ပေးတယ်ဆိုတော့ တိုင်းပြည်ကနေ မကျေနပ်လို့မို့လို့ တိုင်းပြည်က နှင်ထုတ် တယ်ကွာဆိုပြီးတော့ သူ့ကို တောထဲနှင်ထုတ်လိုက်တယ်။ တောထဲ နှင်ထုတ်

လိုက်ပြီး နောက်တစ်ခါ ဆင်ဖြူပေးလို့ ငါတောထဲရောက်နေပြီ ငါပေးကမ်းတာ ဖြင့် လျှော့မှပဲလို့ စိတ်မပေါက်တဲ့အပြင် နောက်ထပ် တစ်ခါ ဇူကောက သားတွေသမီးတွေ လာအလှူခံတော့လည်း ဟာ သားတွေသမီးတွေ လှူလိုက် တယ်။ လှူလို့တောင် တောထဲရောက်နေပြီ။

တောထဲရောက်နေတော့ ဆက်လှူတယ်ဗျာ။ ဆက်လှူတဲ့အခါကျမှ ဒီသားတွေ သမီးတွေလှူမိလို့သာ ဒီသားတွေသမီးတွေက နန်းတော်ရောက်သွား ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ဖခင်ကြီးက သူ့သတိရပြီးတော့ ပြန်ခေါ်တာဟာ ရှင်ဘုရင်ပြန် ဖြစ်တယ်။ လှူတဲ့အတွက် ကောင်းစားတယ် အဲဒီလိုမျိုးလို သူကတစ်ခါတည်း စရိုက်က အဲဒီလိုဖော်တာမို့လား။ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဒုက္ခလည်းပါတယ်၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယလည်းပါတယ်၊ နိရောဓလည်းပါတယ်၊ နိရောဓဖြစ် ကြောင်း မဂ္ဂလည်းပါတယ်ဆိုတော့ ဒီလို သစ္စာပြတယ်။ သစ္စာနိ ပကာသေတွာ အဲဒီဇာတ်ရဲ့ စရိုက်ထဲက သစ္စာတွေကို ပြတော်မူပြီး၍ပေါ့။ ဇာတကံ-ဇာတ် တော်ကို၊ သမ္မောဓာနေတိ-ပေါင်းတော်မူ၏ပေါ့။ ဇာတကံ-ဇာတ်တော်ကို သမ္မောဓာနေတိ-ပေါင်းတော်မူ၏။ ဇာတ်ပေါင်းတာကိုခေါ်တာ။

ဇာတ်ပေါင်းတယ်ဆိုတာက တကယ်သိတတ်ပြီးတော့ ပေါင်းမယ် ဆိုရင်ကတော့ပေါ့နော်။ ဝေဿန္တရာဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့စရိုက်က ငါဘုရား အခုနေထိုင် နေတဲ့ စရိုက်နဲ့မတူဘူးလား၊ ငါ့စရိုက်နဲ့ မကိုက်ဘူးလားပေါ့။ ငါဟောပြောနေတဲ့ သဘောဓမ္မနဲ့ မကိုက်ဘူးလားကိုက်တယ်။ ဟော ဒါဆိုတော့ ငါဘုရားသည်ပင် လျှင် ဝေဿန္တရာဖြစ်လေရောသတည်းနဲ့ အဋ္ဌကထာဆရာက မသိခိုးနားနဲ့ လုပ်သွားရော။ ဟုတ်တယ်နော် အဲဒီလိုပဲ ဇူကောဆိုတဲ့သူက ဘယ်သူစရိုက်နဲ့ မကိုက်ဘူးလားပေါ့။ ဇူကောသည်ပင်လျှင် ဘယ်သူဖြစ်လေရော သတည်းနဲ့ အကောင်လိုက် အကောင်လိုက်တွေကို အဋ္ဌကထာဆရာက မြင်တယ်ဗျ။ သမုတိသစ္စာ ကိုးကွယ်သမားပေါ့ဗျာ။ သမုတိသစ္စာကို ရှိခိုးသမားလို့ ပြောရမှာ ပေါ့၊ အဲဒီတော့ ဇာတ်ထဲက စရိုက်ကောင်တွေကလည်းပဲ ဒီကကောင်တွေနဲ့ကို တစ်ကောင်တည်းဖြစ်အောင်ကို ကပ်တော့တာကိုးဗျနော်။

အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဝေဿန္တရာက မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရားက ဝေဿန္တရာဖြစ်ခဲ့တာနဲ့ ဒီကနေ့ ကျုပ်တို့ကို အသိပေးခံရတော့ ကျုပ်တို့က သိနေတာဗျ။ တကယ်ဘုရားလက်ထက်ကများ ဘုရားကနေပြီးတော့ ငါဘုရား

သည်ပင်လျှင် ထိုအချိန်က ဝေဿန္တရာဖြစ်လေရာသတည်းလို့ ပြောရင်တော့ မာလုကျက ကန့်ကွက်လိုက်မယ့် ဖြစ်ခြင်းဗျာနော်။ အရှင်ဘုရားက သေပြီး နောက်ဖြစ်တယ်လို့လည်း မပြောပဲနဲ့ ဝေဿန္တရာက သေပြီးနောက် နောင်ကြာ တဲ့ အခါကျတော့ အခုဘုရားဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူးလားနဲ့။ အရှင်ဘုရား စကားတွေက နှစ်ခွဲတွေဝါလားနဲ့ ကက်ကက်လန်အောင်တောင် ရန်ဖြစ်ခံရ လိမ့်ဦးမယ်ဗျာနော်။

အရိယသစ္စာသိတယ်ဆိုတာ အမှုသစ္စာကိုသိသွားတာ

အဲဒီတော့ ဝေဿန္တရာဇာတ်တို့ ဘာဇာတ်တို့ဆိုတာတွေက အခုသိ နေရသလိုမဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့ဗျာနော်။ အခုသိနေရသလို မဟုတ် တာဆိုတော့ ဘုရားကဘယ်လိုမှ သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်တို့ မဖြစ်ဘူး တို့ဆိုတာ မပြောဘူး။ ဘယ်ပြောလိမ့်မတုန်း မပြောဘူးလို့ဆိုတာ ကျုပ်တို့ တစ် ယောက် တည်း သိတာ။ ဘာဖြစ်လို့သိတာတုန်းဆိုတော့ အရိယသစ္စာသိသွားလို့။ အရိယ သစ္စာသိတာနဲ့ပဲ အဲဒီဟာကို သိရသလားလို့ မေးမယ်ဆိုရင် သိတယ်။ ဘာဖြစ် လို့တုန်း **အရိယသစ္စာသိတယ်ဆိုတာ အမှုသစ္စာကို သိသွားတာ** ဟုတ်ပြီ နော်။ အမှုသစ္စာကိုသိသွားတာ။ ကဲဦးအောင်ကို ကျုပ်က သိတယ်ဆိုရင် ဦးအောင်ရဲ့ အနေအထိုင်၊ အလုပ်အကိုင်၊ စိတ်နေစိတ်ထား ဟော ဒါသိ တာနော်။ ဦးအောင်ဆိုတဲ့ အကောင်ကြီးက ဘာမှအသုံးမကျဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဦးအောင်က အခုလိုကောင်းကောင်မွန်မွန်နေနေတဲ့ အနေအထားကနေပြီး တော့ လျှောက်ပြီးသူများအသက်တွေ လျှောက်သတ်ပြီးတော့ သူများအိမ် ထောင် သားမယားတွေ လျှောက်မှားပြီးတော့ အရက်တွေ သေစာတွေ ဘိန်း ဘင်ကစော်တွေလည်းပဲ စားပြီးနေပြီဆိုရင် ကျုပ်တို့က ဦးအောင်ကို စကား လည်းပြောမှာ မဟုတ်တော့ဘူးလို့ ပြောကြစို့နော်။ ဘာပြုလို့တုန်းဆိုရင်တော့ ကဲ ဒီဦးအောင်ပဲ မဟုတ်ဘူးလား။

ဒါပြောမယ်ဆိုရင်လည်းပေါ့နော်။ အေး အကောင်ကတော့ ဒီဦး အောင်ပဲဖြစ်ပေမယ့် စရိုက်က ဒီဦးအောင်မှမဟုတ်တာ။ ကျုပ်တို့က စရိုက် ပေါင်းကြတာ မဟုတ်လား။ အနည်းဆုံး ခင်ဗျားတို့ ရှာထားတဲ့ မယားတွေ၊

လင်တွေပဲဖြစ်ပါဦးနော်။ အမယ် အကောင်တွေပေါင်းနေတာလို့ မမှတ်ပေးကြနဲ့နော်။ စရိုက်တွေ ပေါင်းနေတာနော်။

သူ့ရဲ့ ငါ့အပေါ်မှာ ပြုမူနေတဲ့ အပြုအမူက ဘယ်လိုကောင်းမွန်သေးသလဲ၊ ဘယ်လို သာယာသေးသလဲ ဟုတ်ပြီနော်။ ဟာ - သူ့ရဲ့စရိုက်တွေက ဘယ်လိုများဖောက်ပြန်သွားမလဲ၊ ဘယ်လိုများ မှားယွင်းနေမလဲ။ ကိုယ့်မယား မိမိများ အကဲမခတ်ဘူး မအောက်မေ့နဲ့။ အကဲအခတ်ဆုံးသူက ကိုယ့်မယား ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်နော်။ ကိုယ့်လင်ကိုများတော့ အကဲမခတ်ဘူး မအောက်မေ့နဲ့။ ကိုယ့်အကဲခတ်ရဆုံးသူက ကိုယ့်လင်ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာနော်။ ကိုယ်မွေးထားတဲ့ သားသမီးမိမိများ အမယ်လေး အကဲမခတ်ရပါဘူးလို့ မအောင်မေ့နဲ့နော်။ တခြား လူတွေ အကဲခတ်တယ်ဆိုတာ နည်းနည်း။ ငါ့သား ငါ့သမီးဘယ်လောက်များ အကျင့်စရိုက်ကောင်းနေသေးလဲ၊ ဘယ်လိုများ ဒီကောင်ဖောက်ပြန်သွားပြီလဲ။ အကဲခတ်ရတာနော်။ နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ တစ်ခါတည်း မမှိတ်မသုံ အကဲခတ်ရတာ။

အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့က တကယ်ပေါင်းကြတာ စရိုက်ပေါင်းကြတာဗျ။ အနည်းဆုံး ကိုယ့်သားကိုယ့်သမီး၊ ကိုယ့်မြေးကိုယ့်မြစ် ကလေးဖြစ်ပါဦး ကိုယ်ချစ်တာပေါ့ ကိုယ့်သားသမီးလေး၊ သူကစရိုက်တွေ တအားဖောက်ပြန်ပြီဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဟောဗျာ ဦးစိုးလွင်နော်။ ဟိုးတစ်နှစ် လောက်ဆီတုန်းက ဟိုဘယ်သူ ဦးခင်လှိုင်ကို ခင်လှိုင်တော့ဖြင့် ပြစ်လိုက်ရတော့ မှာထင်ပါရဲ့ သူစိတ်ထဲမှာ တစ်ဝက်တစ်ပြတ်တောင် ပြစ်ပြီးပြီထင်ပါရဲ့ဗျာ။ ကဲသွားရောကွာ မင်းဟာမင်းသေချင်ရာသာ သေတော့ကွာဆိုတာမျိုးနော်။ မလို့မှမရ တော့ပဲ၊ သူ့စရိုက်မှပြင်လို့မှမရတော့ဘူးဆိုတော့ နောက်ဆုံးပိတ်ကျမှပဲ မောင်မင်းကြီးသားကလည်း အရက်သွားဖြတ်တယ်ဆိုပြီးတော့ အခုတော့ ပြတ်နေပြီလား မသိဘူးဗျနော်၊ ထိတ်ထိတ် ထိတ်ထိတ်နဲ့ ပြောရတာနော်။ ခင်နှင်းလှိုင်ရေပြတ်သွားပြီလား။ (ပြတ်သွားပြီဘုရား)တော်သေးတာပေါ့ကွာ။ အဲဒီစကားကြားရလို့ ဒါပမယ့် နောက်ကျပါတယ်တဲ့ဘုရား။ အဲတော်သေးတာပေါ့ကွာ နောက်ကျပါတယ်တဲ့ နောက်မကျဘူးလို့ အဲဒါ။ (အရက်ပြတ်သွားတော့ မိန်းမကလည်းပြန်ပေါင်းတယ်တဲ့) အဲပေါင်းသွားတယ်၊ အင်းပေါင်းရမှာပေါ့ သူ့မိန်းမလေးတောင် တွေ့ဖူးသလားမသိဘူး။ (လာဖူးတယ်ဘုရား။ ခေါ်လာဖူးတယ်။)

အမှန်ကတော့ ဘယ်မိန်းမကလည်း သူ့ယောက်ျား ဘယ်ပြတ်ချင်ပါ့မလဲပေါ့နော်။ မကောင်းလို့ရှိရင်တော့ ဘယ်ပေါင်းချင်ပါ့မလဲပေါ့နော်။ တကယ်တော့ လူပေါင်းတာဆိုရင်တော့ လူကသေမှမသေသေးတာဆိုတော့ ပုပ်မှမပုပ်သေးတာဆိုတော့ ကောင်းနေတာပဲပေါ့နော်။ ဒီလူကြီးက မပုပ်သေးဘူး၊ မသိုးသေးဘူးဆိုပေမယ့်လို့လည်းပဲ စရိုက်ကပျက်သွားပြီလို့ဆိုတော့ ဘယ်ပေါင်းလို့ရတော့မလဲပေါ့နော်။

အဲဒီလိုပဲ ကျုပ်တို့က အရိယသစ္စာသိတော့ စရိုက်သိတာ။ စရိုက်သိတော့ ဟာ အမှုတွေ ပေါင်းနေကြတာ။ ကျုပ်တို့က ဒီလိုသိတာနော်။ အမှုတွေ ပေါင်းနေကြတာဆိုတော့ ဟာ တို့မြတ်စွာဘုရားကလည်း အမှုဟောတာဟ။ အကောင်တွေကို ရှိနေပေမယ့် မသုံးဘူး၊ ဟုတ်ပြီနော်။ ကံ . ယသော်ဓရာက သူ့မိန်းမပဲဗျ။ အကောင်လိုက်ကြီး ထင်းလင်းကြီး၊ သူဘုရားဖြစ်ပြီးလို့ ကပ္ပလဝတ်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ မရှိဘူးလား။ ရှိနေတာပဲ သူ့အခန်းထဲ ထိအောင် တောင်သွားတယ်၊ ဟုတ်ပြီနော်။ ကံပေါင်းရဲ့လားဗျာ။ ဒါငါ့မိန်းမပဲဆိုပြီး သူပေါင်းရဲ့လား။ ဟုတ်ပြီနော်။ အကောင်ပေါင်းတာမှ မဟုတ်ပဲ အမှုပေါင်းတာဗျနော်။ အဲဒီလိုမျိုးလို တကယ်ကျတော့နော် ကျုပ်တို့ဘုရားက အမှုဟောတဲ့ ဘုရားပဲဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။

အဲတော့ ကျုပ်တို့ကလည်းပဲ သူဟောတဲ့ အရိယသစ္စာတရား သိသွား
တဲ့ အခါကျတော့ သူ့ကို ကျုပ်တို့က သိပြီ။ ဘယ်လိုသိလဲဆိုတော့ ဟာ -
သူက အမှုမြင်တာ။ အမှုမြင်မှတော့ ဒီအမှုအပိုင်းဆိုင်ရာရဲ့ ဘယ်လိုအမှု
ရောက်ရင်တော့ ဒုက္ခပဲကွာ။ ဘယ်လိုအမှုလွတ်ရင်တော့ ဒုက္ခငြိမ်းတာပဲကွာလို့
သူက လူတွေဒုက္ခငြိမ်းတာကိုပဲ ညွှန်ပြတဲ့သူ၊ လူတွေ ဒုက္ခရောက်တာကို မလို
လားတဲ့သူ။ ဒါဆိုတော့ အကောင်ပြောတာမှ မဟုတ်တာဆိုတော့ ဒီအကောင်
ဘယ်ကလာတာလဲလို့ ဘယ်ပြောမှာတုန်းပေါ့နော။ ဒီအကောင်ဘယ်ကို သွား
မှာလဲလို့ ဘယ်ပြောမှာတုန်းပေါ့နော်။

ခင်ဗျားတို့ အိမ်ရှေ့လေးတွေမှာ ပန်းပင်လေးတွေ သီးပင်လေးတွေ စိုက်မှာပါပဲ။ ဟုတ်ပြီနော်။ စားပင်၊ သီးပင်၊ သုံးပင်လေးတွေ ဒီအပင်လေးတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားတို့စိုက်တာလည်းဆိုတော့ ပန်းပင်စိုက်ရင် ပန်းပွင့်အောင်လို့ စိုက်တာ၊ စားပင် သီးပင်စိုက်ရင် စားစရာ သီးစရာကို ခင်ဗျားတို့

စားဖို့ သီးဖို့ စိုက်တာပေါ့။ သူသေသွားပြီဆို တော့ ကဲ ဘာပြောမလဲ ခင်ဗျားတို့ ကနော်။ ဒီပန်းပင်လေးသေသွားပြီတဲ့ ဘယ်ဘဝများသွားလိမ့်မလဲလို့ ခင်ဗျားတို့ တွေးကြသေးလား။ သူ့စိုက်တာက ပန်းပင်ရှင်နေရင် ဒီပန်းပင်က နေပြီးတော့ ပွင့်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ လှတာလေးတွေ၊ မွှေးတာလေးတွေကို ကျုပ်တို့က ခံယူဖို့ ပဲဗျနော။ သူမရှိရင် ကျုပ်တို့က ဘာပြောမလဲ။ မပွင့်နိုင်တော့တာ ရှိမှာပဲပေါ့ နော်။ သူရှိတုန်းက ဘယ်လိုပွင့်တာ၊ ဘယ်အပွင့်လေးက ဘယ်လို မွှေးတာ။ ပြောချင်ရင်ရှိတုန်းကဟာ ပြန်ပြောရမှာ။ မရှိလို့ သူ့ဘယ်များ ရွှေ့သွားပြီလဲ၊ ဘယ်နေရာများ သွားဝင်စားနေမလဲ ဒီပန်းပင်ကလေးကလို့ ဘယ်သူများ အရူး ထတွေ့သေးလဲဗျနော။ ဘယ်သူမှ မတွေ့ဘူး။ လူကျတော့မှ အရူးကထကြတာ ဗျနော။ ကျုပ်တို့ကစွဲတာကိုးဗျနော။

အမှုကိုမြင်တတ်တာပါ လူကတော့နော်။ လူဟာအမှုကို မြင်တတ် တာ ဖြစ်ပေမယ့်ဒီအမှုကိုမြင်တဲ့သူကို ပေါင်းရင်းပေါင်းရင်းကနေပြီးတော့ နောက်ကျတော့ အမှုတင်မကဘူး အကောင်ထိစွဲသွားတာဗျ။ အကောင်ထိ စွဲသွားတဲ့အခါကျတော့ အကောင်အစွဲလည်းပဲဖြစ်သွားရော အမှုမြင်လည်း လျော့သွားရော။ လူ့ပကတိရဲ့အသိတရားက အမှုသိတာ ခင်ဗျားတို့လည်း ကြား ဖူးမှာပါ။ ဘာလဲ။ လူဆိုတာကို ပါဠိလို မနုဿလို့ခေါ်တယ်၊ ပါဠိလို မနုဿကို ဝိပြိုလ်လုပ်တော့ **မနတိ ဇာနာတိတိ မနုဿော** သိတတ်တာကလူပေါ့ဗျာ အဓိပ္ပာယ်ကတော့။ မနတိဇာနာတိ-သိတတ်တယ်။ ဘာသိတတ်တာတုန်းဆို တော့ **ကုသလာ ကုသလံ၊ အတ္ထာနတ္ထံပေါနော်**။ အကျိုးရှိတာ မရှိတာ၊ ကောင်းတာမကောင်းတာကို မနတိ ဇာနာတိ-သိတတ်၏။ **က္ကတိတဿမာ-** အဲဒီလို ကောင်းတာ မကောင်းတာ အကျိုးရှိတာ မရှိတာကို သိတတ်တဲ့ အဖြစ် ကြောင့်၊ မနုဿော-မနုဿမည်၏။ မနုဿဆိုတာလူ။ လူရဲ့ ဝိသေသက ဒါပဲနော်။

လူရဲ့ဝိသေသက ကောင်းတာ မကောင်းတာကို သိတတ်တာပဲ။ ကောင်းတာ မကောင်းတာတော့ ဟာဒါတွေကတော့ လူတင်ဟုတ်မယ် မထင် ပါဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အကောင် ဘလောင်တွေရောများ သိတတ်လေမ လားလို့ ခင်ဗျားတို့က ဖြန့်ကျက်ပြီး ဆင်ခြင်ဘူးမယ် မထင်ဘူး။ သိတတ်သ လိုလိုမျိုးတွေလည်းရှိတယ်။ ဥပမာ ခွေးတစ်ကောင် . . ခွေးတစ်ကောင်ဆိုရင်

သူ့ကျွေးထားတဲ့သူဆိုရင် သူ မကိုက်ဘူးဗျနော်။ ဒါသူသိတတ်လို့ပေါ့လို့ ဆင်ခြင်စရာကြီးပေါ့နော်။ နွားတစ်ကောင်ဆိုရင်လည်း သူ့မွေးထားတဲ့ အိမ်က အိမ်ရှင်ဆိုရင် ကြိုးကို လွှတ်လိုက် တောထဲမှာလွတ်ပြီးနေချင်နေ အမယ် ညသန်းခေါင်လောက်မှာ သန်းခေါင် လေလေးတိုက်ပြီဆိုလို့ရှိရင် သူ့အစာခွက်ကိုလွှမ်းပြီး ပြန်လာတာပဲဆိုတော့ အမယ် သူ့အိမ်သူ သိတယ်လို့ပြောရမှာပေါ့နော်။

အမှုကိုကြည့်တတ်တာ လူ

အဲ့တော့ သိတတ်သလိုလိုလေး၊ ခွေးတွေ နွားတွေပေါ့ဗျာ မသိဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင် ဒီခွေးကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ခွေးဟာ ဟောင်တတ်တဲ့ ခွေးပဲ။ ဟောင်တာကို အလိုရှိတာဆိုတော့ ကိုယ်ကလည်းပဲ အဲ့ဒီခွေးကို ကောင်းတယ်လို့ ပြောရတာပေါ့နော်။ ကိုယ့်လူကို ဟောင်တာလား။ သူ့လူကို ဟောင်တာလား သူကသူ့လူတွေ ကိုယ်လူတွေမသိဘူးလေ။ သူ့ကိုမိတ်ဆက်ပေးထားရင်တော့ သိမှာပေါ့နော်။ ဒါငါ့မိတ်ဆွေ မကိုက်ရဘူး၊ ဘာညာနဲ့ ပြောထားရင်တော့ တစ်ချို့လိမ်မာတဲ့ခွေးသိသွားတယ်ပေါ့နော်။ ဒါလည်းပဲ သူ့လူ ကိုယ့်လူဆိုတာ တကယ်အကျိုးပြုမယ့်သူလား အကျိုးမဲ့မယ့်သူလားဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်သိပါမယ်တုန်းပေါ့နော်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း ခွေးမွေးတယ်။ လာလှူတဲ့သူလည်း ကိုက်တယ်ဆိုတော့ ဟာ ဒီဘုန်းကြီးကျောင်း ခွေကိုက်တယ်ဟေ့ မသွားကြနဲ့ ဆိုပြီးတော့။ ဟော ဘုန်းကြီးကျောင်းတော့ လာဘ်တိတ်ကရောလို့ ပြောကြစို့နော်။ အဲ့တော့ ဆိုလိုတာကတော့ ခွေးတကယ်မသိတတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။

ခွေးသာ မသိတတ်တာ လူက သိတတ်တယ်ဗျ။ လူကတော့ သိတတ်တာမှ အကောင်ကိုယ် ကိုမကြည့်ဘူး။ အမှုကို ကြည့်တာဗျ။ အဲ့ဒီအမှုကိုကြည့်တာ ဘာနဲ့သွားကြည့်တုန်းဆိုရင် ဒီအမှုကောင်းတယ်ဆိုရင် ကောင်းတဲ့ အမှုရှိတဲ့သူဆိုရင် ကိုယ်ကခင်တယ်၊ မင်တယ်၊ ပေါင်းရမယ်၊ ရောင်းရမယ်၊ ချစ်တယ်၊ ကြည်တယ်ပေါ့ဗျာနော။ အဲ့ဒီခင်တယ်၊ မင်တယ်၊ ချစ်တယ်၊ ကြည်တယ်ဆိုရင်းကနေပြီးတော့မှ ဘယ်သူ့ချစ်တာ ကြည်တာတုန်း ခင်တာမင်တာတုန်းဆိုဟိုလူ့ကိုပေါ့လို့ လုပ်လိုက်တော့ အဲ့ဒီလူ့ကို ကျုပ်တို့က ဦးနှောက်ထဲမှာ အစီ

အပြင်ထည့်လိုက်တော့ အဲ့ဒီလူကြီးက စွဲသွားရော ကျုပ်တို့က။ ဒီလူကြီး စွဲသွားတော့ အကောင်းခင်မင်ရင်းကနေပြီးတော့ ဒီအကောင်းရဲ့တည်ရာဖြစ်တဲ့ အကောင်ကို ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ဒါခင်မင်စရာအကောင်ဆိုပြီး လုပ်တော့လွဲကုန်ပြီ။ အကုန်လုံးလွဲကုန်ပြီ။ အဲ့တော့ ဒါအစွဲဝင်လို့ ခုနလူ့အသိပျောက်တာနော်။ လူ့အသိရှိတာကို လူလို့ပြောရပြီးတော့ လူ့အသိမရှိတာကို အစွဲဝင်တာကို ပေါ့နော်။ အစွဲဝင်တော့ လူ့အသိမရှိတော့ဘူးဆိုတော့ အဲ့ဒီသူကို လူစိတ်ပျောက်တာလို့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။ မိခင်တွေ ဖခင်တွေနော် အဲ့ဒါတော်တော်ကို သတိထားရမယ့်ပုံရှိတယ်။

ကိုယ်မွေးထားတဲ့သားသမီးက ကိုယ်ရင်ခွင်ထဲမှာနေတုန်းက ကိုယ်က ပြုံးပြရင် သူကလည်း ပြုံးပြ။ ကိုယ်ကလည်း မဲ့ပြရင် သူကလည်းမဲ့ပြ။ သူကငိုပြ။ အမလေး ကိုယ့်ရဲ့ အရုပ်ကလေးလိုပဲဆိုတော့ ကိုယ်လုပ်တဲ့အတိုင်း သူလုပ်တာနော်။ ဒီတော့ ကိုယ်ကလည်း ခင်ရတာပေါ့နော် သူ့ကို။ ခင်တော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သူ့ကို အဲ့ဒီလိုခင်တယ်ခင်တယ်ခင်တယ်နဲ့ နေရင်းကနေပြီးတော့ သူ့ဟာနဲ့သူ လှုပ်ရှားရမယ့် အရွယ်ရောက်ပြီဆိုပါတော့ဗျာ။ ၁၄-၁၅နှစ် ၁၆-၁၇ဖြစ်တဲ့ သူ့ဟာသူလှုပ်ရှားရမယ့် အရွယ်ရောက်တော့ သူ့စရိုက်နဲ့သူ လှုပ်ရှားရတော့မှာ။ လှုပ်ရှားရမယ့်အခါကျတော့ အဖေကလည်း “ဟာ ပြောလို့လည်း မရပါဘူးကွာ ဒီကောင်က”၊ အမေလုပ်တဲ့ သူကလည်း “ဟာပြောလို့မရပါဘူးကွာ ဒီကောင်က”နဲ့ ဖြစ်တော့တာဗျနော်။ အဲ့ဒီအခါကျတော့လည်းပဲ ဘာဖြစ်တုန်းဆိုတော့ အကောင်ကကိုက စွဲပြီးသားဆိုတော့ ပြောလို့မရလည်း ဒီအကောင်ကိုတော့ ချစ်နေရသေးတုန်းပဲလို့ဒီလိုပြောကြစို့ပေါ့ဗျာ။ အကောင်ထိရောက်တယ်။

တကယ်တော့မင်း ကောင်းလို့ရှိရင် ငါတို့ကလည်း မင်းကို ကောင်းစွာတုန့်ပြန်နေရမှာပဲ။ မင်း မကောင်းရင်တော့ ငါတို့ဆီက ကောင်းစွာတုန့်ပြန်တာ မင်းရမှာမဟုတ်ဘူးလို့ တကယ့် ပီပီပြင်ပြင် ကျုပ်တို့ကနေ အသိပေးထားဖို့ ကောင်းတာပေါ့နော်။ အဲ့ဒီတော့ သားလုပ်တဲ့သူ သမီးလုပ်တဲ့သူကလည်း “ငါကောင်းမှကိုလည်း ငါကောင်းကောင်း ရလိမ့်မယ်ပေါ့။ ငါမကောင်းလို့ရှိရင် ငါကောင်းကောင်းရမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ငါကို ကောင်းစွာမတုန့်ပြန်ဘူးလို့ ပြောထားတာ” ပေါ့နော်။ “အဲ့ဒီတော့ ငါကိုယ်ကို ငါဖန်တီးနေတာ ငါ့ကောင်းတာရတာဟာ ငါကောင်းလို့၊ ငါ့မကောင်းတာရနေတာလည်း ငါမကောင်းလို့”

ဆိုတာ။ တရားက တရားရယ်လို့ အထူးပြမနေပဲနဲ့ အဲ့ဒီကတည်းက မြင်ခဲ့ရမှာ နော် အဲ့ဒါ။

အဲ့ဒီတော့ မကောင်းတာကို ကောင်းတာကို ကိုယ်မစွဲနဲ့ ကောင်းတာ ကိုလုပ်ရင်ကောင်းတာကိုလုပ်တဲ့အတိုင်း အမှုကိုပဲ ကျုပ်တို့ကနေပြီး ကြည်ကြ ရမှပေါ့။ မကောင်းတာလုပ်တဲ့သူဆို မကောင်းတာလုပ်တဲ့အတိုင်း မကောင်းတဲ့ အမှုကို သိနေကြရမှပေါ့နော်။ စွဲထားရမှမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်တစ် ခါလေး မကောင်းထားတာနဲ့ တခါတည်း အစဉ်ထာဝရကြီး မကောင်းသွားဘူး ဆိုရင်တော့ ဟိုသူကပြန်ကောင်းနေရင်လည်း မကျေနိုင်ဘူးတဲ့ တခါတည်း မကောင်းတဲ့သူ စာရင်းထဲမှာထဲ သူ့ကို မနှုတ်ပယ်တော့ ထည့်ထားတယ်ဆိုရင် တော့ ဒါဘယ်ကိုက်ပါလဲပေါ့နော်။ ဟို ကမ္ဘာမှာ အနိုင်နိုင်ငံတကာတွေ ဆက်ဆံ နေကြတယ် ဆိုးတုန်းက ဆိုးပေမယ့် အဲ့ဒီဆိုးတာကကျေပျက်သွားလို့ ကောင်းတဲ့အဖြစ် ရောက်သွားပြီဆိုရင် ပြန်ဆက်ဆံကြရတာမဟုတ်လား။ အဲ အဲ့လိုမျိုးလိုပဲ ကျုပ်တို့က ဖြစ်ကြရမှာပဲ။ တကယ်အမှုကို သိပြီးသကာလ အမှုရဲ့အလျောက်တိုင်းပဲ ဆက်ဆံကြရမှာနော်။

တစ်ချိန်က ဘယ်လောက်ရန်သူကြီးဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လောက် ကိုယ့်အကျိုး နစ်နာအောင်လုပ်ခဲ့ချင် လုပ်ခဲ့ ဟုတ်ပြီနော် ကျုပ်တို့က သူအခုကောင်းနေပြီဆိုရင် အခုကောင်းကို ဆက်ဆံရမှာ အဲဒါပြောတယ်။ အကုစိမာ အဝဓိမာ အစိတိမာ အဟာသိမေ ဒီဃတ္တံ ဥပနယန္တိ တေသံ ဝေရံ နသံပတိလို့ဆိုပြီးတော့ ဒီသူဟာ-ငါ့ဆဲဖူးတဲ့သူဟ။ ဒီသူဟာငါ့ကို အနိုင်ယူဖူးတဲ့သူဟ။ ဒီသူဟာ ငါ့ဥစ္စာတွေကိုယူဖူးတဲ့ သူဟ။ ဟာ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲဖူးတဲ့သူဟ။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို မှတ်ပြီးသကာလ ဆက်ဆံနေရင်တော့ တေသံ ဝေရံ နသံပတိတဲ့ တေသံ-အဲ့ဒီသူတွေမှာ၊ ဝေရံ-ရန်ကတော့တဲ့၊ နသံပတိ မငြိမ်းတော့ဘူးတဲ့ ရန်သူဖြစ်သွားပြီလို့ ပြောကြစို့ပေါ့နော်။ အဲ အဲ့လို မဟုတ်ရဘူး သူ့ကိုယ်ကို အနိုင်ယူတုန်းက အနိုင်ယူခဲ့ပေမယ့် အခုအနိုင် မယူတော့ဘူးဆိုရင်တော့ ဒါကြီးကိုယ်ကနေ ရန်ငြိုးနဲ့ အာယာတ တေးထားဖို့ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လားဗျာ။

အဲ့လူက အမှုမြင်တတ်တဲ့သူဗျ။ အမှုမြင်တတ်တဲ့သူဆိုတော့ ကျုပ်တို့ လည်း ဘုရားရဲ့ ဒီ အရိယသစ္စာတရား သဘောပေါက်တော့ ကျုပ်တို့လည်း

အမှုမြင်တတ်တဲ့သူဖြစ်တော့ ကိုယ့်ဘုရားကိုလည်း ပြန်မြင်တယ်။ ဟာ ငါတို့ ဘုရားက အမှုကြည်တဲ့သူပဲလို့ အကောင်ကြည့်တဲ့သူမှ မဟုတ်ပဲလို့။ အကောင်ကြည့်တဲ့သူမဟုတ်တာကို ဝိစိကိစ္စာ (၁၆)ချက်တို့ ဘာတို့နဲ့ ကျုပ်တို့ ကနေပြီးတော့ ဆက်စပ်ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်တော့ ဝိစိကိစ္စာ (၁၆)ချက်ဆိုတာ မမွေးခင်တုန်းက ဝိစိကိစ္စာ (၅)ချက် သေပြီးနောက်မှာ ဝိစိကိစ္စာ(၅)ချက် အပုပစ္စုပ္ပန်မှာ ဝိစိကိစ္စာ (၆)ချက်။ (၁၆)ချက်ပေါ့။

မမွေးခင်တုန်းက ဝိစိကိစ္စာ (၆)ချက်ဆိုတာ ငါသေရင်နောင် သွားရဦး မှာလားနဲ့ ဟုတ်ပြီနော်၊ ဒါ လားပဲ မဟုတ်လား၊ လားဆိုတော့ ဝိစိကိစ္စာပဲဗျ။ ငါသေရင်နောင်ဘဝများ မသွားရတော့ဘူးလားပေါ့၊ ဟောဒါလည်းလားပဲ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ။ ဒါလည်းဝိစိကိစ္စာပဲ။ အဲ့လိုပဲ အတိတ်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့သလို အရင်ဘဝကငါ လာခဲ့လေသလား။ ဒါလည်း လားပဲမဟုတ်လား ဒါလည်း ဝိစိကိစ္စာနော်။ ငါအရင်ဘဝကများ မလာခဲ့ပဲများ ဖြစ်နေတာလေလား၊ ဒါလည်း လားပဲ မဟုတ်လားဗျာ။ အခုငါ က တကယ့်အရှိကြီးများလေလား၊ ဒါလည်းပဲ လားဆိုတော့ ဝိစိကိစ္စာပဲမဟုတ်လား။ အခုငါက တကယ်အရှိများ မဟုတ်ပဲ ဖြစ်နေလေရောလေလား။ ဟောဒါလည်း လားပဲမဟုတ်လားဗျာ။ ကဲကြည့်စမ်း အကောင်ဆိုရင်တော့ တကယ်ဒီအကောင်ကြီး ပြောနေတာနော်။ ဒီအကောင် ကြီးက အရှိလား၊ ဒီအကောင်ကြီးက အရှိမဟုတ်ဘူးလား။ ဟုတ်ပြီနော်။ ပြော တယ်ဗျာ အနိစ္စတဲ့။ ဒီအကောင်ကြီးက အရှိမဟုတ်ဘူးတဲ့။ ဒါဘာသာရေး သမားက ပြောတာနော်။ ဟောဒါဆိုရင်တော့ မရှိဘူးလို့ဆိုရင် သူလည်း ဝိစိ ကိစ္စာလို့ ပြောမယ်ဗျနော်။ ဒီအကောင်ကြီးက ရှိတယ်တဲ့။ ဘာအနိစ္စရမှာတုန်း တဲ့။ ဟောဒါလည်း ဝိစိကိစ္စာလို့ဒီလို ပြောရမှာပဲပေါ့နော်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ (၆၂)ပါးကလည်း လွတ်မြောက်တော်မူတယ်ဆိုတာ။ ဘာဖြစ်လို့ လွတ်မြောက်တာတုန်းလို့၊ ဝိစိကိစ္စာ(၁၆)ပါးတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ (၆၂)ပါး တို့ ဆိုတာတွေက အကောင်ရဲ့သွားရာ လမ်းလာရလမ်း ဖြစ်တည်မှုတွေကို ပြောပြနေတဲ့ဟာတွေ မဟုတ်လား။ မြတ်စွာဘုရားက ဒီအကောင်ကို ဘာမှ မသုံးသပ်ခဲ့တာဆိုတော့ ဒီအကောင်သုံးသပ်ချက်နဲ့ စပ်လျဉ်းတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ (၆၂) ပါးလည်း မိစ္ဆာပွား အဲ့ဒါ။ အဲ့ဒါတွေနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့လေလား လေလားတွေလည်း ဝိစိကိစ္စာပွားနဲ့ ပြောတော့တာနော်။ အဲ့ဒါ၊ ဘာပြုလို့ပြောနိုင်တာတုန်းဆိုရင်သူ

အကောင် မသုံးသပ်ဘူးလေ။ အကောင်က သူ့အရေအတွက်ထဲမှာ မပါဘူး။
မရှိဘူးလို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ မရှိဘူးလို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး။

အကောင်ကြည့်လား အမှုကြည့်လား

တရားသူကြီးတစ်ယောက်က တရားစီရင်တယ်။ တရားခံကို ဒီအမှု မကျူးလွန်ဘူးလား ကျူးလွန်လားစီရင်တာ။ အဲ့လိုမျိုးလိုစီရင်တာဆိုတော့ သူ့ဘာကြည့်လဲဆိုရင် အကောင် ကြည့်လား အမှုကြည့်လား ဆိုရင်တော့ ဟိုလူလုပ်တဲ့ အမှုကအမှုမြောက်သလား၊ အမှု မမြောက်ဘူးလား ဒါကြည့်တာမဟုတ်လား။ အဲ့ဒီတော့ အကောင် မရှိဘူးလားဆိုတော့ ရှိတာပေါ့။ အကောင် ကြည့်လားဆိုတော့ ဒီကောင်သူဌေးသားလား၊ ဒီကောင် ဆင်းရဲသား သားလားဆိုတာကြည့်လား။ မကြည့်ဘူး။ သူဒီအမှုကို ကျူးလွန်သလား၊ မကျူးလွန်ဘူးလား။ ဒါကြည့်တာနော်။ ဟာဒီကောင်က ဗမာလားဟ၊ ဒီကောင်က တရုတ်လားဟ၊ ဒီကောင်က ကုလားလားဟနဲ့ ဒါရောကြည့်ရဲ့လား။ မကြည့်ဘူး တရုတ်ဖြစ်ဖြစ် ကုလားဖြစ်ဖြစ် ဗမာဖြစ်ဖြစ် ဒီအမှုမှာ သူကျူးလွန်လား မကျူးလွန်ဘူးလား ဆိုတာကြည့်တော့ ဒီအမှုကိုကျူးလွန်ရင် ဒီအမှုနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့အပြစ်ပေး။ ဒီအမှု မကျူးလွန်ရင် ဒီအမှုနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ အပြစ်ကလွတ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ အမှုကြည့်တာ။ အမှုကြည့်လိုမို့ တရားသူကြီးက အကောင်ကို သူမမြင်ဘူးလားလို့ မေးရင် မြင်တယ်။ မြင်ပေမယ့်လို့ သူ့ရဲ့ လုပ်ငန်းအရေအတွက်ထဲမှာ ဒီကောင်ပါရဲ့လား။ မပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဘုရားကလည်း အဲ့ဒီအတိုင်ပဲ။ အကောင်တွေကို သူမရှိဘူးလို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့အရေအတွက်ထဲမှာ သူထည့်မသုံးဘူး။ သူ့ဘာကိုသုံးသလဲဆိုတော့ အမက်ပဲသုံးတယ်။

အမှုသုံးတွဲအခါကျတော့ ကျုပ်တို့က ဘုရားတောင်မှ သိတဲ့သူ သိပ်နည်းတာနော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ ဘုရားက ဘယ်သူ့သားတုန်းဆိုရင် သုဒ္ဓေါဓနနဲ့ မယ်တော် မာယာသားဆိုတာလည်း ပြောခဲ့ကြတာ မဟုတ်လားဗျ။ ဘုရားကဖြင့် သုဒ္ဓေါဓနနဲ့ မယ်တော်မာယာသား မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်တို့က ပြောပြီပေါ့ဗျာ။ ဒါဖြင့်ဘယ်သူ့သားတုန်းလို့ မေးရင်ဘုရားက ဘယ်သူ့သားမှ မဟုတ်ဘူးလို့၊ ဘုရားက အမေလည်းမရှိဘူး အဖေလည်းမရှိဘူးလို့ ကျုပ်တို့

ကပြောတာပေါ့ဗျာ။ တကယ်တော့ မယ်တော် မာယာတို့ သုဒ္ဓေါဓနတို့ ဆိုတာ က မွေးတာက သိဒ္ဓတ္ထ မွေးတာဗျ။ သိဒ္ဓတ္ထက ဘုရားဖြစ်ပြီလား။ (မဖြစ်သေးပါဘူးဘုရား။) မွေးတော့ မဖြစ်သေးဘူးဗျနော်။ အဲ့ဒီတော့ သူတို့က ဘုရားမိဘ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလားဗျာနော်။ ကျုပ်ဖြင့် ကျုပ်ကိုကျုပ်ကနေပြီးတော့ တွက်ကြည့်တယ်။ ငါဘုန်းကြီးပဲလို့။ ငါဘုန်းကြီးဟာ လို့ ငါအမေကဘုန်းကြီးကို မွေးပေးလိုက်တာလားဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်ကိုဘုန်းကြီးအဖြစ် မွေးပေးလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။

အဲ့လိုဆိုတော့ တို့ဘုရားကလို့ တကယ်ကျတော့လို့ မာယာရဲ့သားတောင်မဟုတ်ဘူးလို့၊ သုဒ္ဓေါဓနရဲ့ သားတောင်မဟုတ်ဘူးလို့ ဘုရားကို အဲ့လောက်ထိတောင်မှ သိဖို့ကောင်းတယ်လို့။ မယ်တော်မာယာက မွေးပေးတဲ့ အချိန်တုန်းက ဘုရားမဟုတ်သေးဘူး။ အဲ့ဒီတော့ တို့ဘုရားက မယ်တော်မာယာသားတောင် မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတော့ ဟိုဘက်က ဝေဿန္တရာက ဘယ်လိုလုပ် ဟုတ်မှာလဲဗျာနော်။ ဟုတ်ပြီနော် မယ်တော် မာယာရဲ့သား မဖြစ်ခင်ကလေးမှာ ဟိုး. . မိုးအပေါ်မှာ နတ်သားကြီးဖြစ်သေးတာတဲ့။ အဲ့ဒီနတ်သားကြီးကို လူပြည်ဆင်းပြီးတော့ ဘုရားအဖြစ်နဲ့ ကျင့်တော်မူပါ ဘုရားနဲ့။ တောင်းပန်ကြရသေးဆိုကိုးဗျနော်။ ကဲ-အဲ့ဒီ နတ်သားကြီးနဲ့ ဘုရားနဲ့ ဘာဆိုင်တုန်းဗျနော်။ ဘာမှမဆိုင်ဘူးဗျနော်။

အဲဒီဝေဿန္တရာတို့ ခုန ဒီ ဒီပင်္ကာရာ ဘုရားဆီမှာသွားပြီးတော့ ဒါဆုတောင်းနေတဲ့ ရသေ့လေးတို့ဆိုတာ ဘယ်ဟုတ်နိုင်ပါ့မလဲဗျာနော်။ အဲဒီတော့ ဘုရားကို မြင်ရတာက အမယ် ဝေဿန္တရာလည်း ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဇနကလည်း ဖြစ်ခဲ့တယ်နဲ့ဆိုတော့။ အော် အကယ် နားပါးမလည် ကြတာပါလားပေါ့။ ဒီဘုရား အကောင်ကြီးတောင်မှ သူ(၁၆)နှစ်သား ရှိတဲ့အခါကျတော့ မိန်းမယူတော့မယ်။ သွားပြီး အတောင်းခိုင်းတဲ့ အခါကျတော့ မိန်းမရဲ့ မိဘတွေကနေ အမယ်လေး ဒီအမေ မရှိတဲ့ ဘာမှပညာမတတ်တဲ့ နို့စိမ်းစားသားကပေါ့နော်။ ဘယ် သူ့သမီးနဲ့ပေးစားနိုင်ပါ့မလဲပေါ့နော်။ ဘာပညာ တတ်တာမှတ်လို့ပေါ့နော်။ အမယ် သူကလေးတွေ ဘာတွေတောင် တင်ပြသေးတာကိုးနော်။ အဲဒီလေးတွေ ဘာတွေ တင်တာရော ဘုရားတင်တာလားဗျာ။ ဘာမှမဆိုင်ဘူးနော်။ ဘုရားကိုမဟုတ်ဘူးဗျနော်။ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ဘုရား

သေသွားပါပြီတဲ့နော်။ သေသွားလို့ ဓါတ်တော်တွေကျန်ရစ်တာ အဲ့ဒါရော ဘုရားဟုတ်ပါ့မလား။ မဟုတ်ဘူး။

ဘုရားက သူ့ဉာဏ်တော်တွေ ဘုရားက ဉာဏ်တော်တွေ ပေါက်နေတာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဘာဉာဏ်တော်တွေ ပေါက်တာလဲဆိုတော့ အမှုအပိုင်းဆိုင်ရာရဲ့ အကြောင်းတွေရော။ အကျိုးတွေရောကို သူကသိမြင်ပြီး သကာလ ဒီအမှုပဲ အကောင်းနဲ့ မကောင်းနဲ့ ပြောနေရတာဟာ။ ဒီအမှုတွေက မကောင်းဘူးလုပ်တော့ ဆိုးတယ်လို့ပြောရတာဟာ၊ ဒီအမှုတွေက ကောင်းတာတွေ လုပ်တော့ အကောင်းပြောရတာဟာလို့ ဒီလိုမျိုးလိုကျုပ်တို့က သိကြရတာဆိုတော့ ခြောက်ဘုရားကိုမသိကြဘူးဟာလို့။ ဘုရားကို မသိလို့သာ ဒီရှေ့ဘဝတွေ နောက်ဘဝတွေလုပ်နေကြတာလို့ တို့ဗမာပြည်ကြီးကလည်း ဘုရားဆိုတာလည်း ဘယ်လိုမှ မသိဘူး။

.

ကျပ်တို့ဘုရားက

သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့

အယူ မယူဘူး။

သေပြီး နောက် မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့

အယူ မယူဘူးလို့

အပွင့်လင်းဆုံး အဝီပြင်ဆုံး

အထင်ထင် ပြောခဲ့တာ။

ဘာဖြစ်လို့ မယူတာတုန်း ဘုရား။

နုစေ့သံဟိ တံ တရားနဲ့ မဆိုင်ဘူးကွတဲ့။

နုအတ္တ သံဟိတံ အကျိုးစီးပွားနဲ့

ဘာမှမဆိုင်ဘူးကွာ၊

နုအာဒိ ဗြဟ္မစရိယံ

အကျင့်ရုံ အစကလေးတောင်မှလည်း

မဟုတ်ဘူးကွတဲ့

စာမျက်နှာ ၁၆